

LLUCMAJOR

de pinte en ample

ELS JOVES, PROTAGONISTES

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

♦
EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

♦
INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

♦
DIRIGEIX

Catalina Font

♦
COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezares
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Celso Calviño	Francina Capellà
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Joan Clar	Antònia Font
Bartomeu Font	Joana Font
Catalina Garau	Matis Garcias
Miquel Janer	Franc Jaume
Joan Jaume	Coloma Julià
Aina M. Llopart	Antoni Llopart
Jaume Manresa	Llorenç Mascaró
Antoni Monserrat	A. M. Monserrat
Joan Monserrat	Francisca Mut
Guillem Oliver	Jaume Oliver
Margalida Palou	Bartomeu Prohens
Nanda Ramon	Damià Roig
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Miquel Sbert	Tomeu Sbert
Catalina Serra	Joan Socies
Gabriel Thomàs	Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs	Antoni Vadell
M. del Mar Vanrell	Bàrbara Verdera
Francesc Verdera	

♦
IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

♦
El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

Cal recordar que els joves són el futur?

Just després de les Fires, com perllongant-ne el programa, l'Ajuntament ha organitzat una nova edició equivalent a la diada juvenil que, els darrers anys, formava part del programa firal. També els joves, des del propòsit d'acostar-los al món de les noves tecnologies informàtiques, eren l'objectiu de l'activitat pretenciosament anomenada Ciber, que durant uns dies va instal·lar a la porxada del passeig les faves comptades d'una quantitat no gaire generosa d'ordinadors, per jugar-hi o connectar-se a Internet.

Són iniciatives de les quals es podran discutir detalls, o l'efectivitat dels mitjans posats en relació a les finalitats anunciades en el cas de la segona, però que, en teoria i en general, s'haurien d'encoratjar. Tanmateix, sense oblidar que el seu principal defecte rau en el seu caràcter d'excepcions, dins el conjunt d'una política municipal que, la resta de l'any, sembla oblidar els joves del municipi, les seves realitats i els seus problemes específics. Perquè efectivament, una política juvenil efectiva, constructiva, basada en el respecte i adreçada, com sembla mal de discutir, a promoure valors i actituds de participació, convivència, formació integral de la personalitat, consciència personal i cívica o responsabilitat, no es pot basar en cinquanta setmanes d'inactivitat i quatre dies de festes.

Aquesta política permanent és el que trobam a faltar per part de l'actual majoria municipal llucmajorera. I l'estendard d'aquestes responsabilitats negligides podria ser la inexistència d'un -o varis, S'Arenal també existeix, i les urbanitzacions- Casal de Joves: una iniciativa que, els darrers anys, ha estat insistentment sol·licitada per distints estaments i col·lectius de la vila, incloses recollides de signatures.

Parlam d'una deixadesa o desinterès greus, inexcusables: l'argument "que els joves s'organitzin que llavors els subvencionarem" sona a excusa de mal pagador que no ha entès res: no es pot passar per damunt el foment de l'associacionisme amb una coartada tan elemental. Menys quan la despesa adreçada a altres sectors de la societat frega massa sovint el suborn gastronòmic-electoralista.

I parlar de l'oblit dels joves recorda tot d'una altres oblits: és el cas de la manca d'espais habilitats correctament pels més petits, pels infants: tret de la Placeta dels Pins i el Camp d'Esports, on pot dur una mare els seus fills a córrer, engronsar-se, anar una mica a lloure? I, avui, els nostres carrers en mans dels automòbils, ja no admeten la festa del joc infantil.

Cal recordar que els joves són el futur? Que oblidar-los es girar-s'hi d'esquena, restar-li possibilitats, limitar-lo? Pel que es veu, sembla que sí. Quina llàstima. ♦

D. Miquel Siquier ens ha deixat

Tòfol Barros

El passat dia 30 d'octubre del 2000 va deixar aquest món D. Miquel Siquier i Pons al seu poble nadiu Búger.

Va regir la Parròquia de Sant Miquel de Lluçmajor per espai de més de vint anys durant el seu rectorat va dur a terme el canvi de la punta del campanar tallada per un llamp i al mateix temps la instal·lació del parallamps, l'enrajolament de tota la nau i la reforma de l'altar major segons les noves normes del Concili Vaticà II. Quan va deixar el rectorat del Santuari de Gràcia Mossèn Joan Thomàs Coll conegut pel "capellà set" va assumir el rectorat, Mossèn Miquel Siquier, el qual va promoure les primeres obres de restauració i reforma del Santuari.

El seu ministeri sacerdotal després de la seva ordenació ha estat a la Parròquia de Randa, passant després a la Parròquia de Vilafranca de Bonany, després va esser destinat a la Parròquia de Sant Miquel de Lluçmajor i per acabar, va esser destinat com a capellà de les monges caputxines del monestir de la Concepció de Palma, com a capellà jubilat es va retirar juntament amb la seva germana Rosa al seu poble Búger on ens ha deixat a l'edat de 94 anys.

Descansi en pau. ♦

Miquel Mascaró presenta la seva pel·lícula a Cas Coix

El passat divendres tres de novembre, al Cinema Recreatiu de Lluçmajor es projectà la pel·lícula "Funerària Independent", produïda per Alerta a Caure Produccions i dirigida per Miquel Mascaró (de Lluçmajor, segur que el reconeixeu) i Josep Hernández. Si hem de ser objectius, és fantàstic que gent d'aquí realitzi una pel·lícula com aquesta: és dinàmica, molt ben estructurada, però sobretot divertida i els actors, molt bé, són cares conegudes que donen a la pel·lícula el to emocionant de veure'ns-hi reflectits; en definitiva, s'ha de veure.

Molt bé, després, la festeta al Cafè Teatre del galliner amb cambres de confiança i música dels Goodfellows (per cert, en Biel del cine hauria d'obrir més sovint). ♦

Can Puig elaborarà i comercialitzarà suc de taronja mallorquina

Francesc Verdera

Begudes Miret, amb la col·laboració del Govern balear, elaborarà suc de taronja mallorquina amb els excedents de la producció de l'illa. La indústria llucmajorera té previst, concretament, convertir en suc vuit milions de quilos de cítric. La iniciativa permetrà als productors l'increment en 12 pessetes per quilo la xifra que percebien fins al moment actual. Fins ara cobraven devers 17 pessetes, mentre que les taronges que entreguin per a l'elaboració del nou producte es pagaran a 30 pessetes; 20 seran abonades per Begudes Miret, i les 10 restants aniran a càrrec de les arques del Govern, mitjançant una subvenció.

La inversió que la indústria llucmajorera té previst realitzar se situa als 150 milions de pessetes, i rebrà una subvenció de la Unió Europea. El suc elaborat tindrà una caducitat d'un mes, perquè es tracta d'un producte dels que hom qualifica de freds. Per a la comercialització, s'embotellará en envasos de litre i de dos litres. La producció inicialment calculada entre dos i quatre milions es destinarà íntegrament al mercat mallorquí i arribarà a mans dels consumidors sota la denominació "Taronja sucada de Ca'n Puig". ♦

Ballada popular

El proper 19 de novembre a la Plaça d'Espanya de Lluçmajor i inclosos dins els actes de commemoració dels 700 anys de Lluçmajor, a les 18 h. hi haurà una ballada popular amb la participació dels grups: **Capocorb** de Lluçmajor i **Tracalada** de Ciutat, prèviament a les 17 h., es farà un cercaviles amb els **Xeremiers de sa Marina**, estau convidats a participar-hi. ♦

Vetlada de música tradicional

El dia 1 de desembre a les 21'30 h. al Bar Colon de Lluçmajor, organitzat per l'**Obra Cultural Balear** i **Espirafoc**, hi haurà una vetlada de música tradicional amb el grup **Capocorb** a més d'altres convidats. ♦

Tomeu Gomila
AC Capocorb

Inauguració del CEM

Amb motiu del V Aniversari el passat dia 19 d'octubre es va celebrar la inauguració oficial del CEM (Centre d'Especialitats Mèdiques) de la Plaça Espanya, 56 i de les noves instal·lacions del C/ Ciutat, 12.

Assistiren a l'acte delegats de les companyies d'assegurances mèdiques, vocals del Col·legi Oficial de Metges de Balears, representants de la Clínica Juaneda i d'Euroclínic, el batle i alguns regidors de l'ajuntament, les autoritat eclesiàstiques, directores de les entitats bancàries de Lluçmajor, tot el personal mèdic del CEM i un bon nombre de familiars i amics. ♦

Premi Extraordinari de Batxillerat per a Pep Fortesa

C. Font

L'únic premi Extraordinari de Batxillerat que aquest curs s'ha concedit a les Illes Balears ha estat per a l'alumne de 2n de batxillerat (al moment de presentar-se a les proves) de l'IES Lluçmajor.

Aquestes proves se celebraren el passat 15 de setembre, a Palma i consistien en la realització de quatre exàmens: un comentari de text filosòfic, un comentari històric, una prova d'anglès i un examen a triar entre les matèries de biologia i química (aquesta darrera opció va ser l'escollida per P. Fortesa). Cada prova valia 10 punts i se n'havien d'aconseguir almenys 32 per aconseguir el premi esmentat. L'alumne Pep Fortesa en va assolir 33 i aquest resultat el proclama únic guanyador i a més té opció d'anar a la Fase nacional.

Actualment en Pep estudia 1r de Ciències físiques a la Universitat de les Illes Balears. Des d'aquestes planes li donam l'enhorabona i l'encoratjament perquè faci tan bon paper a la fase nacional. ♦

Què passa amb els joves?

Davant la problemàtica que any rera any sofreixen els joves de Lluçmajor per aconseguir un lloc on se puguin reunir sense necessitat d'anar als bars (on anar-hi, a més de costar un doblers que molts d'ells no tenen, són llocs prohibits fins que tenen 16 anys), ens hem posat en contacte amb un dels grups que pul·lulen pel poble, (ara es reuneix a la placeta dels pins), per a què ens parlin dels seus desitjos i la seva problemàtica.

Les respostes han estat espontànies i curtes, però també aclaridores de la seva visió del problema.

Diuen: "Ens agradaria tenir un lloc on poder estar i divertir-nos, on hi hagués jocs (futbol, "billar", màquines...), en el qual es pogués escoltar música. On poguéssim comprar llepolies i begudes sense necessitat d'haver d'anar a tendes, que a la zona no hi ha".

"Sabem que a altres pobles hi ha uns llocs on es poden reunir com nosaltres, mentre a Lluçmajor hi ha llocs per a la gent gran i cap per als joves".

Es queixen que: "durant l'hivern fa fred al carrer i a vegades plou, i encara que hem intentat llogar una portassa com fan altres grups, no ens ha estat possible, ja que als veïnats els molesta la renou de la música i la bulla que feim els joves".

Ara que estam al carrer, els municipals i la guàrdia civil, davant les denúncies dels veïnats, sovint ens criden a l'ordre. Mentrestant, no sabem on anar". ♦

Antoni Garcias dimiteix com a regidor

Arnau Tomàs

En el plenari ordinari de l'Ajuntament de Lluçmajor, que se celebra el darrer dijous de cada mes, entre els temes més importants, es va aprovar la dimissió del regidor del PSOE, Antoni Garcias, el qual va al·legar compromisos de treball (recordem que és l'actual Conseller de Presidència del Govern Balear) i en lloc seu, hi passarà na Coloma Ramon, que ja va ser regidora a la passada legislatura.

A més d'aquest assumpte també es va discutir el pla d'ocupació laboral de l'Ajuntament, la modificació d'ordenances fiscals, el nou preu per a la recollida de fems per part d'EMAYA, i la sol·licitud al Ministeri de Medi Ambient, d'una potabilitzadora.

El pla d'ocupació laboral de l'Ajuntament va ser aprovat amb l'abstenció del PSOE i del PSM, i els portaveus d'aquests partits parlaren de la manca d'informació i d'informes dels tècnics, a més d'exigir un concurs de mèrits i no només d'experiència laboral. El batle, Lluç Tomàs, va manifestar que tots els detalls d'aquest pla vendran en el moment de convocar les places.

Pel que fa a la modificació o augment de nombroses taxes municipals o fiscals, el regidor d'Hisenda, Sebastià Salvà, va enumerar les diferents taxes que sofriran de manera global quasi un 3% d'augment. El portaveu del PSOE, Gregori Estarells, va votar en contra al·legant que suposa un augment superior al 2%, en contra del que preveu l'IPC, i pel mateix motiu el PSM, en boca de Joana Lluïsa Mascaró, es va abstenir.

Na Coloma Ramon substituirà n'Antoni Garcias a l'ajuntament

Sobre l'increment del preu de recollida de fems per EMAYA, el grup socialista va votar en contra de l'augment, per considerar-lo excessiu, igual com va fer el regidor Tomàs Cantallops, d'UM i amb l'abstenció del PSM, que va afegir que representa un augment del 5%. Salvà, regidor d'Hisenda, va manifestar que es tracta d'un conveni firmat l'any 90 i que respon a l'augment de despeses de personal.

Sobre la sol·licitud al Ministeri de Medi Ambient d'una potabilitzadora o dessaladora per tal de garantir el subministrament de la zona de s'Es-

tanyol, es va aprovar amb l'abstenció de tots els grups de l'oposició, per manca d'elements d'estudi a més de no comprendre per què se sol·licita la dessaladora a Madrid i no a través del Govern Balear, qüestió que va ser replicada pel batle amb aquestes paraules: "ens n'anam a Madrid perquè aquí no ens han tengut en compte".

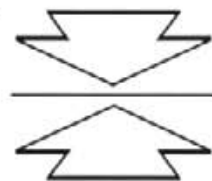
Altres temes aprovats per unanimitat varen ser aquests:

- Es varen fixar les dues festes locals per al proper any: la segona festa de Pasqua i el Firó, així com la concessió de subvencions a les 5 associacions de la Tercera edat. ♦

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 17'30 a 20 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets
(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Magnífica inauguració de la gespa artificial al camp de futbol

Tomeu Sbert

Foto: Jaume Llinàs

L'horabaixa del dia de Tots Sants es va procedir a la inauguració de la gespa artificial del camp de futbol municipal Ilucmajorer de s'Arenal, situat a l'antiga carretera de cala Blava.

Aquesta festa inaugural va ser presidida pel batle Lluç Tomàs amb un bon nombre de regidors, i amb molt de públic assistent. Ara s'Arenal compta amb un terreny de joc d'allò millor de Mallorca.

El pressupost inicial de la instal·lació de la gespa supera els setanta milions de pessetes. Aquesta iniciativa mereix una completa enhorabona.

Badies

I ja que ens hem ficat en terrenys futbolers, hem de dir que a les urbanitzacions de les Badies també s'està construint un camp de futbol de caràcter municipal.

Continuant amb les millores per a l'esport, diguem que a la urbanització de Les Palmeres es construeix una piscina polisportiva que serà inaugurada dins aquest mateix any, segons la informació que hem rebut.

Trobada d'antics arenalers

Un grup d'arenalers i de cadeners antics, denominats per ells mateixos "Gent d'or", per allò que es tracta de persones que porten 50 anys o més a la zona, es volen reunir en una diada d'excursió i d'amistat, amb dinar inclòs. Aquesta diada serà dia 28 del proper mes de gener; hi haurà entrega d'obsequis a les dues persones de més edat que hi assisteixin, entre altres detalls propis de tan agradable concentració de vells amics. Hi podrà assistir un acompanyant per persona de les anomenades "d'or".

Passeig fins a Palma

Aquesta revista va parlar amb el Sr. Joan Fageda, batle de Palma i ens va dir, entre altres coses, que es vol perllongar el passeig marítim que anirà des de Ca'n Pastilla fins a Ca'n

Un aspecte del terreny de futbol de s'Arenal, després de instal·lar-hi la gespa artificial

Pere Antoni, a Palma. Si es construeix aquest passeig vora mar, aleshores tendrem que des del mateix Passeig de Miramar Ilucmajorer de s'Arenal es podrà arribar amb bicicleta o caminant fins a Ciutat.

Josep Manuel Duato

Josep M. Duato, el qual deixà recentment la direcció del parc Aquacity va rebre fa pocs dies un homenatge en testimoni de gratitud, per part del mateix personal del parc aquàtic que fins fa unes setmanes dirigia.

A Duato se li va fer entrega d'una placa i de diferents obsequis, en un ambient molt agradable. És una bona persona i un bon professional dins del camp de l'oci i de la diversió pensada tant en els turistes que ens visiten, com en els residents.

Arenaler de l'Any

Continuen rebent-se bon nombre de vots per tal d'elegir l'"Arenaler de l'any", i els sis finalistes. Els dos darrers anys els guanyadors han estat el P. Jordi Perelló i el metge Rafel Dorado.

A l'hora d'escriure aquesta infor-

mació, la classificació ve encapçalada per Pep Dols, Nofre Llinàs, Pep Coll, Guillem Salvà, Cosme Obrador, Miquel Vidal i Jaume Oliver.

Recordam que es poden depositar vots fins a finals de desembre.

Notícies breus

- Aquest mes de novembre comença la campanya "Un hivern a Mallorca", sota la coordinació de l'Associació d'hotelers.

- A Badies un grup de persones alemanyes residents obsequiaren amb una suculent torrada de botifarrons i sobrassada als veïns de les dues urbanitzacions anomenades Badia.

- Josep Garcia Rastrojo, un arenaler d'adopció, ha complert els primer dotze anys vivint amb un cor trasplantat. Enhorabona, Pep.

- Continuen els renous devers les antigues pedreres de marès de "Ca'n set", "Ca'n Romaguera" i "Ca'n Barceló". Foc i fum que molesta tothom de l'entorn.

- També continuen a bon ritme les obres de la que serà nova depuradora de s'Arenal i urbanitzacions properes, a la zona Ilucmajorera. L'estiu que ve ja funcionarà, que bona falta fa. ♦

Llucmajove 2000

Aina M. Llompart Suau

Fotos: C. Julià

Dissabte 21 d'octubre. De bon matí, ja hi havia corregudes per Plaça, preparant taules i cadires, camisetes i gorres, o pilotes inflables per jugar els nins. L'antiga Oficina Municipal feia de magatzem d'aquest event que s'emmarca, com tot, dins la celebració del 700 anys de la vila de Llucmajor. Una diada que se celebra, amb l'èxit assegurat, per tercer any consecutiu gràcies a l'Ajuntament i al Centre d'Informació Juvenil. El CIJ avisava al seu Full Informatiu de l'11 d'octubre de bona part d'allò que s'hi faria en aquesta diada. Gràcies al CIJ els joves es pogueren inscriure als Tallers que requerien una certa organització. Els joves del poble, havien esperat tota la setmana, per no dir tot l'any, per tornar a ser els protagonistes d'aquesta vella vila.

A les nou i mitja començà el truí a Plaça amb els sons dels Xeremiers de Sa Marina. Els músics com en Tomeu Gomila són culpables de la regeneració cultural del poble, animant Plaça des de ben prest fins al vespre. L'Associació Cultural Capocorb duagué a terme el Taller de Jota i Bolero a partir de les onze del matí. Per començar a ballar s'han de conèixer diferents punts de cada ball. I cal també, participar a les ballades. A les cinc de l'horabaixa començà la BALLADA POPULAR amb els grups locals Flor d'Ametller, Espirafoc, Músics i joves balladors, Aires del Pla i Capocorb i

Taller de trunyelles

el grup convidat Herbes Dolces. Era de veure la Plaça plena de llucmajovers que ballaven. Rotllades i parelles seguien el compàs fent els punts que més agradaven. Uns en sabien més que d'altres, uns botaven més que d'altres i tots ens divertírem molt. La difusió de la música tradicional és parlar de sons, instruments, balls, i cançons que mantenen vius múltiples aspectes de la nostra cultura popular. Enhorabona Tomeu, i a tots els teus companys, pels fruits de la vostra lluita i valuosa tasca diària.

A partir de les deu es posaren en marxa els distints tallers anunciats amb el suport del Grup de voluntaris del CIJ. El Llucmajove no seria possible sense el suport dels monitors

que disfrutaren participant a la realització dels tallers. Succeïen diverses activitats al mateix temps, per a diferents gusts i edats. Hi havia a Plaça diversos jocs infantils, com carreres de sacs o una corda fermada a un arbre d'on poder-se llançar com un Taran.

La III Marató fotogràfica Llucmajove 2000 comença a les deu i s'allargà fins l'horabaixa. Aquesta activitat era recomenada a tothom, no cal ésser professionals. Es tracta d'anar fent fotografies dels temes exposats pels organitzadors. Consta de diferents premis, i cal esmentar que la tenda de fotografia LAX donà suport a la Marató.

L'Associació Juvenil Bona-Ventura està format per un bon equip de monitors que duen a terme activitats d'esplai tot l'any. Al Llucmajove renovà la fesomia capilar amb tallers que tengueren molt d'èxit. El Taller de Pintar Mocadors de Cap fou molt original, i tots els joves que hi participaren se'n dugueren un mocador pintat per ells mateixos. També hi va haver moltes jovenetes que tornaren a casa amb llargues trunyelles de fil al cap de diferents colors.

El Grup de Muntanyisme continua, any rera any, fomentant la seva afició. Participà montant el Plafó d'Escalada a Plaça. Els joves es posaren en forma enfilant-se per les dues vies de pujada, de diferent grau de dificultat. El Plafó, comptava amb els experts muntanyistes que guiaven als participants i col·locaven els amesos

EURO - IDIOMAS

Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Llucmajor • Tel. 66 11 33

Els nins estaren molt atents a la representació de "Es jai de sa Barraqueta" del Migjorn Teatre d'Antoni Massegosa

de seguretat. Durant el matí i la tarda es posà a prova la destresa dels llucmajorers.

El LLAC duqué a terme el Taller de Caretes de Guix, fou el més embrotat de tots, fet inherent a les manualitats. L'horabaixa es pintaren les caretes, que s'havien aixugat al migdia. A les onze començà el Taller de Reciclatge i els al.lot s'entretengueren reutilitzant paper. A l'horabaixa férem Tatuatges als cabells, gent de totes les edats lluèn diverses figures en daurat i platejat. No férem el Taller de Teatre anunciat degut a l'interès que creà la funció de teresetes que es realitzava a la mateixa hora.

Com no havia de captar tot el públic tractant-se del gran artista Antoni Massegosa. Petits i grans estaven esperant que es fessin les dotze del migdia perquè sortissin els actors del Migjorn Teatre. Els nins estaren molt atents a la representació d'Es Jai de sa Barraqueta. Formava part de la funció, actuacions musicals, danses i malabarismes. Abans d'anar a dinar guanyàrem un bon grapat d'aficionats a l'art de contar històries amb l'ajut d'espectacles tan complets.

Es realitzà durant l'horabaixa la Marató de Bàsquet al Carrer, duit a terme pel CB Joventut Lluçmajor. La façana de l'Ajuntament canvià el seu aspecte amb aquesta instal.lació esportiva, i els jugadors correghueren fent botar les pilotes i practicant un magnífic esport d'equip. Parlant d'esports, esperam l'any que ve tornar a trobar també el grup de patinadors, ja que notàrem a faltar les seves patinades.

Taller de Teresetes a càrrec de Joaquina Faidella del grup centenari "Els Tres Tranquils" creat per son pare Antoni Faidella

Ja ben entrada la nit, just després de la brusquina, el truí és traslladà al Passeig. Pel carrer Bisbe Taixaquet el renou dels petards del Correfoc no creà gran sorpresa, degut als habituals coets dels entusiastes futbolers. Ja al Passeig l'espectacle guanyà intensitat i els més valents ballaren al ritme dels tambors i amb el cap tapat davall del foc. Després seguirem els ritmes dels joves músics que tocaren primer, al tallat Lluçmarrock.

Com a colofó final parlarem del Taller de Teresetes a càrrec dels Tres Tranquils, que continuà al llarg de la setmana al Teatre dels Seràfics. Els Tres Tranquils és un Teatre infantil, per a petits i grans creat al 1900 per

Antoni Faidella. Joaquina Faidella continua la trajectòria d'una activitat cultural, tradicional, popular i lúdica. Joaquina celebrà el centenari descobrint als seus al.lumnes el procés de creació d'una tereseta, i obsequiant a cada un amb una pròpia tereseta acabada. I per obtenir la tereseta ben acabada, obre a tots els seus al.lumnes les portes del taller de casa i la seva total disposició. Unes teresetes amb les mans de fusta, com en Perico i el Dimoni entre d'altres obres d'art vivents, perquè així podran fer unes sonores banelletes a Joaquina Faidella, la mestra per excel.lència d'aquest Lluçmajor 2000. Alguns aspectes de la seva valuosa orientació del Taller són com realitzar la pasta de cartró, esperar un bon sol per aixugar-se, com fer els ulls i deixar el rostre ben fi, la dimensió dels vestits i la seva realització, la col.locació dels dits o com s'han de moure els

personatges. Què dir-vos? Tota la vida d'una família dedicada al Teatre que mereix no tan sols l'enhonor, sinó també una monografia de l'Ajuntament de Lluçmajor dedicat als Tres Tranquils, la meravellosa història del magnífic Putxinel.lis Teatre, on viuen uns curiosos centenaris personatges llucmajorers, els quals han correghut mig món. Els joves esperam de l'Ajuntament amb il.lusió aquest senzill obsequi després d'haver-nos iniciat essent al.lumnes de la gran artista Joaquina Faidella.

El dissabte 21 d'octubre feia un dia assolellat. I com vos he contat, succeïren moltes coses més. A reveure i passa-ho bé. ♦

Antònia Sunyer: La joventut vista des de l'Ajuntament

Antònia Font
Foto: C. Julià

Des de la revista pensàrem que si el número de novembre es dedicava especialment als joves del poble, era de rigor realitzar una entrevista amb el membre de l'Ajuntament que gestiona els temes relacionats amb aquest col·lectiu. Així doncs, ens adreçarem a Antònia Sunyer, regidora de Cultura, Educació i Joventut per tal que ens definís la situació en què es troben aquests temes, les millores que ha duit a terme fins ara en aquesta àrea, els projectes programats per al que queda de legislatura i com s'ha duit a terme la gestió d'algunes demandes fetes des del poble.

- Com comences a interessar-te per la política i, a partir d'aquí, com arribes a regidora de Cultura, Educació i Joventut?

- Ja des de molt jove em vaig sentir atreta per temes polítics, tal vegada influïda per l'ambient familiar, pel que sentia per casa meua, tot i que no és fins als 19 anys que entr a formar part de manera activa dins el món de la política amb la meua afiliació al Partit Popular. Vaig ésser de la Junta Gestora que es va crear per la constitució de la primera Junta Local de Noves Generacions a Lluçmajor, de la qual vaig ésser, als meus 21 anys, presidenta.

Als 23 anys vaig entrar de regido-

ra de Cultura i Educació. El partit va pensar en mi per donar cabuda dins la política municipal a gent jove. En un principi jo no sabia quina àrea se m'assignaria, tot i que dins el partit ja es pensava en mi per ocupar aquest càrrec. Aquesta és la meua segona legislatura, ara com a regidora de Cultura, Educació i Joventut.

- Què destacaries de la teua tasca realitzada des de l'Ajuntament des que entraves a formar part del consistori?

- A la meua tasca li donaria el qualificatiu de continuïsta pel que fa a la del meu predecessor. tal vegada el

que destacaria és el tracte directe amb el ciutadà. Sempre estic oberta a qualsevol entitat o associació amb iniciatives i propostes concretes de feina. El que intent des de la meua àrea és una relació dia a dia, quotidiana, basada en la participació ciutadana. També vull destacar la feina que s'està fent darrerament quant a la recuperació de festes tradicionals, com ara Sant Antoni, les festes de s'Arraval, etc. Vull afegir que és per a mi un orgull formar part com a membre actiu de l'organització dels actes de la celebració dels 700 anys de Lluçmajor.

- Fa més o manco un any, hi hagué una recollida de firmes a Lluçmajor per reclamar de manera popular un casal de joves; com es troba aquest tema?, hi ha algun projecte per tirar-lo endavant?

- Com he dit abans sempre intentam donar resposta als suggeriments sorgits del poble. Pel que fa al casal de Joves, pens que aquest no té sentit sense un programa complementari de dinamització. El Casal de Joves no ha d'ésser un fi sinó un mitjà per a la inserció òptima dels joves dins la societat, en tots els seus aspectes. En definitiva, fer del jove un ciutadà responsable, que formi part de la societat. en aquests moments, el Centre d'Informació Jove compta amb un programa de dinamització infantil i juvenil que pretén ésser una eina d'actua-

10

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANS

L'Almoïna 30 · Tlf. 971 16 84 56
▼
Porreres
▼

AVA

CAT

ART

adidas

ció adreçada a grups i associacions del municipi per tal d'estructurar i organitzar de forma racionalitzada totes les iniciatives de lleure infantil i juvenil.

- Quin pressupost es destina a l'àrea de Joventut i com es divideix i organitza?

- No hi ha un pressupost concret de joventut, sinó que forma part del pressupost global de la Regidoria de Cultura, Educació i Joventut. Pel fet que l'àrea de joventut es pot concebre com a transversal, o sigui, que abraça diverses àrees, s'agafen les partides que es consideren adients, per exemple, si una associació juvenil vol organitzar una activitat cultural els doblers surten d'una partida de cultura.

- Podries explicar-nos quina funció compleix el CIJ, ara que se'n celebra el 10 aniversari amb la Diada Jove?

- Efectivament, enguany fa deu anys que està obert el Centre d'Informació Jove a Lluçmajor. La funció d'aquest servei és oferir informació a tots els joves sobre temes que els afecten i/o interessin, com poden ser educació, temps lliure, cultura, objectiu de consciència, salut, cursos, i un llarg etcètera, ja que si no es pot donar resposta a partir dels fons documental de què es disposa, se cerca a d'altres indrets, ja sigui INTERNET o d'altres serveis paral·lels. També des del CIJ es pretén incidir en la inserció sociolaboral dels joves a través de la Borsa de Treball i del Servei d'Assessoria. D'un altre costat, es treballa amb associacions juvenils perquè trobin en el centre un punt de referència pel que fa a l'organització d'activitats. S'intenta a través de les associacions i d'activitats directament organitzades des del CIJ aconseguir la dinamització de la població jove. Es vol anar més enllà de la simple informació com element estàtic, si és que se li pot donar aquest qualificatiu, per cercar la implicació dels joves en la creació d'informació que els sigui útil.

- La nit de la diada hi hagué el Lluçmarrock, com es troba el tema de l'edició del CD d'aquesta i de l'anterior mostra?

- El Lluçmarrock ja va per la seva sisena edició. L'any passat, com a novetat, es va oferir als grups la gravació d'un CD que s'ha entregat a l'edició d'enguany. L'èxit d'aquesta fórmula i l'acceptació per part dels grups ens ha fet plantejar-nos la seva repetició, per la qual cosa també hi haurà un CD del Lluçmarrock 2000. Pel que fa al compacte del 1999, es va fer entre-

ga d'un nombre determinat a cada grup perquè poguessin donar-los ells mateixos la sortida que volguessin. Des de l'Ajuntament s'intentarà promocionar-los a nivell de mitjans de comunicació, per exemple se n'ha fet arribar un exemplar a Ràdio Jove.

- Com es gestiona des de la teva regidoria la promoció cultural i social de joves artistes de Lluçmajor?

- D'una banda, des del CIJ es fa difusió de campanyes i certàmens diversos. El 1999 es va organitzar una exposició amb el títol MUSICART que combinava una exposició pictòrica amb actuacions musicals de joves del nostre poble. Per enguany, dins el programa dels 700 anys, està previst convocar Beques d'Investigació i premis de diferents modalitats, adreçats a la població general i com no, també als joves.

- Pel que fa als més petits, s'ha pensat des de l'Ajuntament alguna organització tipus Club d'Esplai, o

activitats de cap de setmana amb monitors?

- Es treballa donant resposta a les iniciatives sorgides de les diferents associacions. Tota associació juvenil que presenta propostes concretes a l'Ajuntament té una resposta. Ens interessa que el moviment associatiu sigui el que articuli les seves iniciatives i que trobin suport des de l'Ajuntament.

- I ja per acabar, quins projectes tens per aquests anys que queden de legislatura?

- Abans d'acabar la legislatura m'agradaria que fos una realitat la recuperació del claustre de Sant Bonaventura com a casal de cultura.

Vull aprofitar l'ocasió per agrair a la revista local de Pinte en Ample, l'oportunitat que m'ha brindat amb aquesta entrevista.

Moltes gràcies. ♦

ACELERE
SUS
EMOCIONES

ILLA MOTORS, S.L.
Avda. Ramon de Sant Martí, 2 - Tel.: 971 66 01 46
LLUCMAJOR

ROVER MG

Firock

(De fira i rock, etimològicament parlant)

Kowalski

Biel Vich/Nick Olas/McGiver
Fotos: Biel Thomàs

El *Firock 2000* marca un nou episodi en la carrera desbocada dels jerarquies culturals de l'Ajuntament de Lluçmajor per presentar en directe als nostres territoris els conjunts que toquen *cançons de l'estiu*. La tendència és doncs substituir els *dinosaures del rock* pels *grups d'una cançó*. Tal és el cas dels molt anomenats *Cafè Quijano*, un nom que fa que en Cervantes es regiri dins la seva tomba (i no precisament per efecte del cafè). Després de provar amb l'*indi-blues* (¿?) dels *M-Clan* o el *cutre-lux* de *Mojinos* per Santa Cànida, era el moment de donar una oportunitat al *latin-pop* o música *lolailo*. I qui millor que *Cafè Quijano* per abanderar l'aterratge de la *nova cançó espanyola* al nostre municipi. Un concert fred, avorrit (on la gent estava més pendent de la Xurreria que de l'escenari) i sense res a destacar, llevat de l'actuació a la darrera cançó de Carlos Moyà i els seus amics (¿?). Segons els entesos un *unplugged/playback* en tota regla que va donar una mica de color a la inacabable interpretació (prop de 16 minuts) de *Lola*, l'únic tema conegut dels *Quijano*.

Un auditori cada cop més desencantat amb les actuacions proposades, va comprovar amb desconcert com els esperadíssims *Estopa* preferien no actuar a l'IFEBAL que actuar a un deslluït concert del *700 Aniversari*, esborrant-se del cartell a darrera hora. Per

altra banda els rumors que situaven a grups com *Maita Vende Ca*, o els *Rolling Stones* com a substituïts d'*Estopa* a l'escenari llucmajorer es van demostrar totalment desencaminats. Finalment els *Quijano* actuaren sols.

Un consell per al públic: no fer cas a la rumorologia popular ni de les filtracions sobre possibles bandes participants o (en cas extrem) abstenir-se d'assistir a futurs concerts. Un consell pels organitzadors: iniciar negociacions amb Cristina Aguilera (que ara canta en espanyol), Enrique Iglesias o Ricky Martin, entre d'altres *latin-lovers*, per actuar a futurs espectacles.

Lluçmarock?

Seguint la tradició inaugurada l'any passat el *Lluçmarock* es va con-

vertir en un petit calvari per a organitzadors, intèrprets i públic (613 assistents segons l'organització, i 76 segons els municipals). Un concert que d'haver lluit hauria redimit el prestigi i la imatge dels nostres *promotors culturals* va acabar en un imprevist fracàs per mor de l'arribada a Lluçmajor de la *crisi del petroli*. Efectivament, el sobtat augment del preu del carburant, que ens du a tots tan despistats, va impedir als responsables d'omplir el dipòsit del *grup electrogen* calcular amb precisió el consum previst per a una nit tan llarga (per favor, contractin un enginyer de la NASA). Una errada comprensible en temps d'incertesa energètica, que tothom hauria d'entendre i perdonar (¿?).

L'inexplicable *affaire* del que tothom se'n renta les mans, va impedir a la meitat dels grups convidats presentar la seva música sobre l'escenari. Per respecte als conjunts afectats pel dramàtic *col.lapse energètic* ens abstindrem de comentar l'actuació dels afortunats que arribaren a temps de tocar.

Tots ens hauríem de demanar que passaria a un *pais civilitzat* si succeís una cosa així. Un fracàs que passarà als anys de la història i del qual n'esperem que en treguin conclusions els responsables de l'organització del proper *701 aniversari* de la vila (¿?). Un consell per als *fans*: duis llunes de gas-oil als concerts dels vostres ídols. Una advertència als nostres prohoms: com va dir algú, "*començarem així... acabarem com en Mad Max?*". ♦

Limit

III Festival de Bandes de Música a Lluçmajor

Banda de Música d'Artà

Banda de Música de Son Servera

Cristòfol Barros
Fotos: C. Julià

El passat diumenge dia 22 d'octubre va tenir lloc al Teatre Recreatiu el III Festival de Bandes de Música a la nostra ciutat, dins els actes commemoratius dels 700 anys de la nostra ciutat com a vila. Per començar l'acte es va fer una desfilada de les bandes que feren la seva entrada a la Plaça Espanya i després es dirigiren al Teatre Recreatiu per començar el concert, i participaren en primer lloc la Banda de Música d'Artà, refundada fa uns vuit anys i dirigida sempre pel seu director Bartomeu Ginard Palou, que va interpretar les obres Beguin-Band de Mario Rea, Beauty and the best de Alan Menken i California Girls de Brian Wilson. Seguidament la Banda Local de Son Servera, creada l'any

1882 amb el nom de La Serverense i l'any 1967 agafà el nom actual i el seu director és en Silverio Duato Castillo, professor músic de la Banda Municipal de Palma, que ens va oferir les següents obres: El Molete, pasdoble i Cançons de Mare de l'autor valencià Rafel Talens Talló.

Per finalitzar el Festival va pujar a l'escenari la Banda de Música de Lluçmajor anfitriona de l'acte. La seva fundació ja és coneguda a Lluçmajor ja que l'any 1992 commemorarem els 150 anys de vida musical i són molts els directors que al llarg dels anys han dirigit les distintes formacions de Lluçmajor, actualment la dirigeix el Sr. Vicens Castellano, professor músic de la Banda Municipal de Palma, des de l'any 1976. Les obres que va interpretar són Nins que Canten de l'autor lluçmajorer Miquel

Janer, el que va esser homanejat el passat 30 de setembre, Pompa i Circumstància de Edward Elgar i per acabar Oregon de Jacob de Haan. El president de la Federació de Bandes de Música va dirigir unes paraules de salutació i després el Batle de Lluçmajor el Sr. Lluç Tomàs també va dirigir unes paraules i seguidament es va fer entrega als familiars dels músics Damià Font Monserrat, director de la Banda, i als familiars de Joan Xamena Sastre, músic i compositor de la estatua de L'Espigolera màxima distinció que atorga l'Ajuntament a aquelles persones que d'una forma o altra han aportat a la cultura de la nostra ciutat. Després la Federació va fer entrega d'uns obsequis a les Bandes participants. ♦

Llucmajor recupera un dels dos bancs d'autoritats de la parròquia

La restauració del moble neoclàssic, obra de l'artesà Toni Isern, ha costat dos milions de pessetes

El banc restaurat, recentment. Al seu darrere, l'altre exemplar encara no restaurat

Francesc Verdera
Fotos Fermín

De les múltiples exposicions obertes al públic durant la celebració de les Fires del 700 aniversari, la mostra del banc de l'església parroquial restaurat de nou es va convertir en la més visitada. Especialment, els llucmajorers s'acostaren a contemplar i a admirar aquesta joia de moble neoclàssic que havia passat bastant desaperecebuda pels ciutadans en trobar-se, d'alguna manera "perduda" entre el conjunt de la bancalada del temple.

El banc, ara restaurat, és obra del fuster palmessà Toni Isern, el qual, el febrer de l'any 1800 va complir l'encàrrec del batle, Pere Antoni Mataró, de construir dos bancs, destinats a ser ocupats per les autoritats, i que substituïren els dos de pedra, que havien estat eliminats durant la darrera reforma de l'antiga església de Sant Miquel, que feia pas a l'ac-

Part del banc, amb els greus desperfectes del corc

tual. Els dos bancs són idèntics, tenen una longitud de 21 pams, són propietat de l'Ajuntament, i des de la seva

construcció, fa dos-cents anys, han estat cedits a la parròquia, i formen part del mobiliari utilitzat pels feligresos.

Els dos bancs, d'estil neoclàssic, són de fusta de noguer, mentre que la marqueteria és de varies fustes nobles. El mestre fuster Toni Isern va cobrar per aquest treball la respectable suma de 400 lliures. En el decurs dels dos-cents anys d'història, els dos bancs no han estat destinats exclusivament a seient de les autoritats municipals (això passa en ocasions concretes i en dates assenyalades) sinó que són ocupats habitualment pels familiars més propers dels difunts durant la celebració dels funerals ("sa bancalada").

Coincidint amb la celebració del 700 aniversari de la fundació de Llucmajor per Jaume II, el batle, Lluc Tomàs, va encarregar la restauració d'un dels

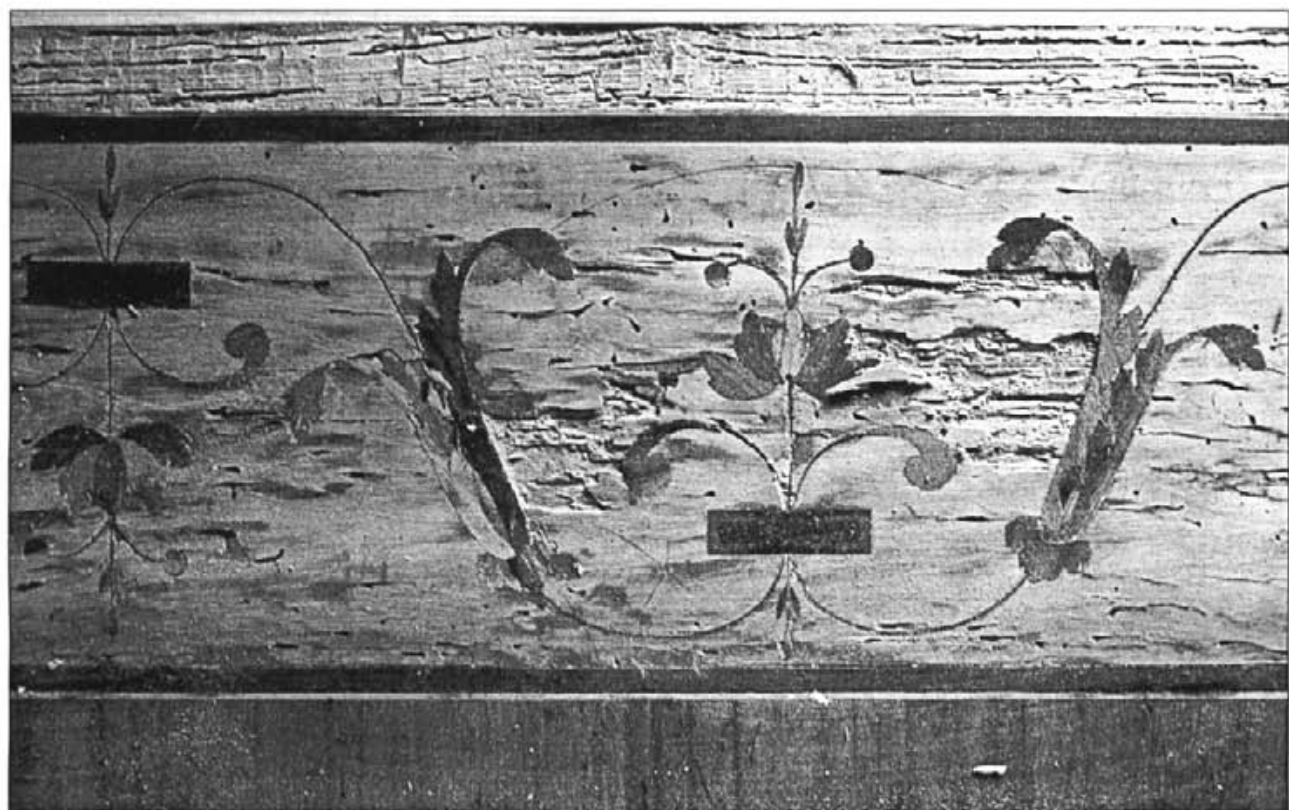
dos bancs al mestre artesà, Josep Maria Fernández Otero, que regenta un taller de restauració a Llucmajor. La

Dibuix amb la data de la fabricació del moble

restauració ha estat molt laboriosa a causa del mal estat d'una gran part de la fusta, afectada greument pel corc. En l'execució dels treballs s'ha conservat en la mesura possible tota la fusta i marqueteria originals, mentre que en les substitucions imprescindibles s'ha estat tan fidel com s'ha pogut als components utilitzats per l'autor, Toni Isern.

El pressupost de la restauració del banc ha totalitzat dos milions de pessetes, segons ha confirmat Lluç Tomàs, després de comentar la sort que s'havia tingut en poder trobar noguer mallorquí. "Ja que els dos bancs havien estat declarats Béns d'Interès Cultural (BIC) per la Comissió de Patrimoni s'ha pogut aconseguir una subvenció que ha cobert la meitat del cost de la restauració", va afegir el batle.

Lluç Tomàs va confirmar l'interès del consistori per envestir a la restauració del segon banc, i així recuperar en la totalitat l'encàrrec executat pel fuster Toni Isern. El banc ara restaurat ja torna a ocupar el seu lloc a la nau principal de l'Església, continuarà prestant les mateixes funcions tant per a les autoritats com per als feligresos. "Els bancs han estat deteriorats pel corc, no pels dos-cents anys d'ús", afirma el batle. ♦

Els destructors túnels del corc havien arrasat alguns detalls ornamentals

Cursos de català per a adults

Coloma Julià

El 17 d'octubre s'iniciaren els cursos de Català per a adults que l'Ajuntament havia sol·licitat per accedir a les subvencions que des de Política lingüística concedeix el Govern Balear.

Es va creure oportú de sol·licitar tres cursos, ja que feia deu anys que no s'havien impartit classes de català per a adults a Lluçmajor.

Després d'un període d'inscripció i d'una prova inicial per determinar el nivell de cadascú va resultar que els tres cursos on hi havia més persones que complien els requisits eren per als nivells de grau elemental, un S1, que ja es va omplir des del principi; un S2, i el nivell Llindar per a no catalanoparlants, on la majoria de matriculats són alemanys o suïssos de parla alemanya. Al moment de tancar l'edició hi ha 80 persones inscrites i n'hi ha 15 que no han pogut fer el seu nivell.

Els cursos tenen una duració de 90 hores, però es divideixen en dos torns.

Curs S1

El primer torn dura fins el febrer i hi ha una pausa perquè coincideix amb la Junta avaluadora de català. Aquests cursos preparen l'alumnat per poder treure els diferents certificats que concedirà la Junta avaluadora els dies 13 i 28 de gener i el 4 de febrer de 2001.

El segon torn va de febrer a juny, i per això hi haurà d'haver una altra matrícula. És possible que pel febrer es pugui incorporar el grup de nivell superior, i per descomptat sempre tenen preferència a l'hora de matricular-se els que ja han fet el primer torn.

16

- ✓ Movistar Empresas
- ✓ Servicios Centrex
- ✓ Línea RDSI
- ✓ Línea Duplo y Básica
- ✓ Centralitas
- ✓ Vía Digital

Estamos en tu onda, aprovechátelo

LAS POSIBILIDADES EXISTEN Y SON INFINITAS

T I E N D A S T E L Y C O

TELYCO LLUCMAJOR

Plaza España, 54
Tel: 971 12 10 83
Fax: 971 66 40 46
07620 Lluçmajor

TELYCO ARENAL

Trasimé, 16
Tel: 971 26 93 10
Fax: 971 26 93 10
07610 El Arenal

TELYCO CA'N PASTILLA

C/ Cicerón, 3b
Tel: 971 26 62 32
Fax: 971 26 62 32
07610 Ca'n Pastilla

TECNOFONIA S.L.

Servicio Técnico Post-venta
TELYCO
Reyes Católicos, 33
Tel: 971 27 34 06
Fax: 971 25 02 71
07007 Palma

TECNOFONIA S.L.

C/ Luca de Tena, 12 bajos.
Tel: 971 24 03 41
Fax: 971 24 03 41
07500 Palma

Curs S2

Curs Llindar

La Conselleria de Cultura del Govern Balear patrocina el 80% d'aquests cursos i l'Ajuntament l'altre 20%. Per a l'alumnat les classes són totalment gratuïtes i l'organització dels cursos, el contingut i el personal

docent és a càrrec de **Paraula** (Serveis lingüístics de l'Obra Cultural Balear).

Na Catalina Gener, tècnica de Serveis Lingüístics de l'Ajuntament de Lluçmajor i la que va presentar el pro-

jecte per sol·licitar els cursos ens ha confirmat que per al curs vinent hi poden haver més grups i que la gent de Bades també ha sol·licitat un curs. ♦

Enhorabona

M.G.

Que l'Ajuntament organitzi uns cursos de català per a adults és una bona notícia. Feia anys que la gent de Lluçmajor no podia estudiar la llengua de Mallorca. Celebrem que a la fi s'haja fet una passa encertada. Ara, els qui ja parlen mallorquí però no l'escriuen, podran corregir les mancances que els va deixar l'escola franquista; i els qui no el parlen a ca seva o en el cercle íntim, tendran una immillorable oportunitat per aprendre l'idioma d'aquesta terra i de la nostra gent. Enhorabona si l'Ajuntament, amb iniciatives com aquesta, deixa enrere els tèrbols camins per on s'havia ficat de la mà tenebrosa d'en Rabasco. Enhorabona si el consistori sap estar a l'altura de les circumstàncies. Tots els llucmajorers, sense que importi on nasqueren ni la llengua que usen habitualment, ara tendran una ocasió que no poden deixar passar per alt. I si, l'any que ve, l'experiència s'estén a S'Arenal i a les urbanitzacions, la iniciativa municipal ja serà excel·lent. Encoratjam el batle i els regidors a continuar endavant! ♦

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Quatre mots

Aina Tarongí, ens ha tornat visitar per les fires

Catalina Serra

Foto: C. Julià

- La vostra cara és ben coneguda a Lluçmajor. Des de quan veniu per les festes del nostre poble?

- Jo vénc des que vaig néixer perquè els meus pares ja es dedicaven a aquest ofici i jo anava amb ells. Després vaig ésser jo la que vaig continuar amb l'ofici dels meus pares, el de vendre torrons, ametles, avellanes i llepolies a les fires. He fet de torronera tota la meua vida que és llarga perquè ja tenc 82 anys. De totes formes he de dir que ma mare era de Lluçmajor, li deien de Can Cleves. Mon pare era algaidí, de Cas Curro li deien.

- A quins pobles anau a oferir els vostres productes?

- A Lluçmajor, Campos, Santanyí, Inca, Lloseta... Anam per tota Mallorca. Ara el desplaçament és més fàcil i es poden recórrer més pobles amb manco temps, però de totes formes sempre ens hem mogut per tota Mallorca, abans amb carro ara amb un cotxe adequat per a la feina. No hem sortit mai a vendre fora de l'illa.

- Notau diferències entre les preferències dels clients

d'ara i els d'altre temps?

- A principis de dedicar-me jo al negoci i en temps dels meus pares hi havia poca cosa per oferir, tan sols avellanes, cacauets, caramels... Ara duim moltes més coses i la gent té més doblers.

- Després de vos hi ha cap membre de la vostra família que segueixi les vostres passes?

- Sí, el meu fill Guillem és el que ha agafat les riendes, és el més petit de la guarda, perquè en tenc sis. Jo visc amb ell a Palma. ♦

18

Mamà, i tu,
què vols ser
de gran?

PLANS
de PENSIONS
"SA NOSTRA"

La seva resposta, en bones mans

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

186 077

Foto: C. Julià

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Antoni Maura, 2
Tel. 971 66 20 17 - LLUCMAJOR

Quaderns de Fum Major

L'ase bilingüe de Son Julià i altres versos, fires i festes

Miquel Cardell

Perquè uns focs va fer "mollar/ que en el cel feien claror/ que tota sa gernació/ no se cansà d'alabar/ Coets artificials/ rodelles de tota casta./ tant si es femella com mascle/ alaba pes seu natural... són versos d'un "Gran glosat", que canta unes festes patronals llucmajoreres, memorables i recordades sobretot pel fracàs taurí d'en Miseró. Versos que m'ha duit a la memòria la coetada espectacular, sense precedents coneguts a la vila, que degué ser un dels moments estelars d'aquestes Fires dels set-cents anys.

Tot un espectacle. Com ho va ser l'arc de Sant Martí que, ja a l'hora-baixa, va presidir una estona una Darrera Fira condicionada pels quatre ruixats que tampoc no sembla que hagin significat la resolució del llarg episodi de sequera que patim.

Amb aquesta incertesa meteorològica i tot, no va faltar-hi la gentada a una Darrera Fira que, com a tal, va presentar poques novetats, tret pot ser de l'absència de bestiar, que la passa de mal de la llengua blava que afecta ovelles i altres remugadors va imposar com a mesura preventiva inevitable.

* * *

Això, les remors sobre una possible visita dels Reis d'Espanya per la festa dels 700 anys i, si voleu, certa minva d'oliveres, substituïdes per mimoses i bodegons apaïrats de pomes, melicotons o figues al devesall d'exposicions, la majoria tan impresentables i comercialment exitoses com de costum. Certament, enguany podem celebrar que, devora tanta incompetència acumulació d'arcaïsmes inqualificables, a l'anomenat Casal Municipal, via col·lecció de personatge conegut i políticament acceptable pels que decideixen aquestes coses, l'art significatiu que s'ha fet les darreres dècades a Mallorca ha acabat arribant a la vila. Com botant per damunt una

al·lucinació col·lectiva que dura d'ençà que el Grup Tago exposava a unes altres fires fa devers quaranta anys. El títol de la mostra, *La generació prodigiosa*, fa gràfica referència a l'explosió creativa, tant en artistes com en qualitat, que va significar i significa la generació de pintors nascuda els anys 50: un univers creatiu que la vila ha ignorat fins ara, submergida encara al decoratiu (bé, vaja, ja ens entenem) laberint sense sortida de paisatges idealitzats, bodegons i ramellets, seguint models estètics caducats fa dècades i dècades, i seguint-los massa sovint des de la més lamentable i cridanera incompetència tècnica. No em ve gens de nou que, aterrant sobtadament a aquest decorat de pel·lícula de romans pictòrics, sèrie Z total, el present, materialitzat aquí en una selecció limitada, però prou completa pel que fa als artistes, i un tant irregular i discutible pel que fa a les obres, però així i tot representativa, desorienti el veïnatge tant com un concert dels Stones hauria frapat al Teatre Mataró del 1965.

Devora, la bella, aparentment ingènua i inquietant col·lecció de juguetes i, encara, mal il·luminada, amb documents quasi invisibles, i il·legibles, però amb un interès innegable, l'exposició commemorativa dels set segles d'història municipal. Certament, quan la normalitat va tan escassa, una mica i tot resulta d'agrair.

* * *

Però per aquest servidor el moment veritablement emocionant, modestament homèric, d'aquestes Fires dels set segles, va ser el parlament del meu mestre i amic Sebastià Cardell, a la sala d'actes de la Casa de la Vila, davant el batle i una part de la corporació municipal -no tota: el gran bilingüista, el Bilinguador arenaler, no hi era, ara deu estar molt entretengut penjant al Pacte de Progrés els morts de la carretera de s'Arenal, que va fer,

aprovar i mantenir el PP, i que semblava, fins ara mateix, que li sabessin tant de greu. No hi era, i tot això que es va estalviar, ja sabem que no hi ha cec pitjor que aquell que no hi vol sentir.

Precedit a la presentació, en un tot semblant, igualment reivindicatiu, per Miquel Sbert, Sebastià Cardell va fer un cant encès d'amor en defensa del nostre patrimoni cultural, les seves manifestacions populars i la llengua que n'ha estat vehicle i fonament, massa sotmesos encara al *desafecte greu*, per recordar l'expressió de M.A. Salvà al poema que ell mateix va citar. Als que fa anys que li hem retut homenatge públic i privat, i procuram retre-li en el dia a dia de les feines, les disposicions, les actituds, no es pot dir que ens vengués de nou; però les actituds coherents, apassionades, valentes, el no callar quan toca parlar, sempre emocionen.

Però hi ha hagut un gest, un fet que s'ha fet notar, i pot ser té a veure amb aquesta actitud valenta i insubornable, mantinguda discretament, avalada per la feina constant i desinteressada de tota una vida: enmig d'un festes que han gastat doblers a mans plenes, balquena de pólvora pressupostària en salves de tota mena, i que s'han anunciat amb cartells multicolors, acte per acte, fins i tot per les carreres d'ases, l'acte que esment era invisible als programes generals i va comptar només amb una tardana publicitat de quartilles a una tinta. El greuge comparatiu és patent, estrident, canta com un bacallà, i ens deixa en el dubte, irrellevant, de si és fruit de la pura deixadesa, l'habitual manca de previsió, la característica incompetència, l'endèmic desinterès per la cultura - i per la cultura pròpia de Mallorca i Llucmajor...- o si hi ha més mala llet, si hi ha actituds i persones que no es poden deixar de reconèixer, a l'hora de premis i homenatges que semblen massa autohomenatges; però que han d'acceptar un reconeixement fet amb la boca petita, per la porta de

darrere, mig a contracor, un poc d'amagat.

La mateixa organització d'aquell acte, a un programa tan florit, exhaustiu en la banalitat i les panxades de relacions públiques, el colesterol gastronòmic i moral (Els vells i els 700 anys!! i perquè no els vells de set-cents anys? o és que no voten?), a un programa així, resulta que s'acumula a un mateix acte la presentació d'un llibre, el lliurament de l'Espigolera a un dels seus promotors...i un parell més de premis que, si realment reconeixen personatges importants, s'haurien pogut lliurar a un acte específic, que dedicàs més atenció personal i divulgadora a cada un d'ells i la seva obra.

* * *

La veritat, és que no he arribat a entendre el sentit d'aquesta sobtada febre repartidora d'Espigoleres. No vull dir, ni de molt, que cada un dels vius i dels morts distingits no mereixi el reconeixement, el record, la difusió de la feina feta, l'homenatge. No. El que passa és que em sembla molt totum revolutum, tot embullat i remenat, mesclar distincions a vius i a morts...alguns fa mig segle, a personatges que ja han rebut previament homenatge públic - com Mestre Xamena o el poeta Pomar, a qui deu fer vint-i-tants d'anys l'Ajuntament va publicar una selecció poètica- i a altres personatges fins ara, diguem, oblidats.

Vull suposar que la febre no acabarà aquí i en anys successius s'ompliran els portells, els buits de greuge comparatiu amb altres, ja que en parlem, músics o escriptors locals, de moment ignorats. I vull pensar que, un dia d'aquests, algú pensarà en compatriotes com ara el fotògraf Toni Catany, segurament el més internacional creador llucmajorer de la història, que ara mateix té una important retrospectiva al Museu Nacional de Catalunya....

Perquè només suposant tot això puc evitar el zum-zum darrera l'orella de la moscota vironera que em demana si, com tan sovint passa, els veritables protagonistes d'aquestes distincions no voldran ser els qui les donen, si no les usaran, a les espigoleres i els homenajats, per emetre un misatge de mirau si estimam la vila i la cultura... almanco amb gestos fotografiables, fàcils a l'emoció, ja que no tant en la feina i les polítiques municipals del dia a dia. Matisant, tímida-

ment, molt tímidament, que de vegades fa l'efecte que en Lluç Tomàs vulgui intentar un camí d'abandó del desert radical que és l'herència de Gaspar Oliver, temps tendrem de comprovar-ho, de parlar-ne.

* * *

En poques paraules. La qüestió és que l'avinentesa va servir, i no és tan poc, per posar-nos a les mans i els ulls un llibre que, en bona hora i amb total encert ha editat l'Ajuntament: *Cultura oral a Llucmajor*, coordinat per Sebastià Cardell, Miquel Sbert i Bartomeu Font, amb les explicacions o anotacions fetes per l'amo En Joan Mòjer de ses Males Cases a les cançons que, arreplegades per ell mateix i editades per Sebastià Cardell, tenim igualment a l'abast en edició de l'IEB, publicada fa un grapat de mesos, així com un grapat de cançons recordades o compostes per Madò Margalida Munar, Pola. Són documents bells, sovint emocionants, divertits, plens de força, que ens recorden el batec viu de la cultura al Llucmajor, a l'illa, de no fa tants d'anys: ecos d'una música que ens ajuda a explicar-nos, mirall retrospectiu d'un poble que sabia no callar: *Per glòria dets soldats d'Àfrica/ ses riques de Llucmajor/ naven a captar an es pobres/ per fer-los caure un velló...*, o que sabia de la veritat essencial que aquestes mateixes cançons guarden: *Si aqueixa no la trec neta./ altra cançó no faré./ Direu an es coremer/ que en el món primer vengué/ sa memòria que sa lletra...*

* * *

Si l'obra dels pintors contemporanis de l'illa s'ha torbat mig quart de segle a arribar públicament a la vila, quasi un segle, set dècades bones, han calgut per dur a les nostres pantalles, a la del Recreatiu en concret, *Le chien andalous*: obra paradigmàtica del surrealisme en cinema i debut del gran Luis Buñuel, amb l'ajut d'alguns altres personatges centrals d'aquella brillant generació que va florir a l'Espanya dels anys anteriors a la sublevació feixista.

En espectacle amb vals de saló i altres sandungueres remenades d'anatomia d'una parella que obri escola de ball i el punk dels ja clàssics *La abeja Maya* i companyia (per quan una espigolera per a ells?) la vàrem poder veure a la festa anual del teatre, junta-

ment amb una divertida pel·lícula sobre això tan difícil i etern dels homes i les dones, el lliurament dels premis de la casa, Vivian Caoba fent bunyols (ella, la Laurita Valenzuela del canvi de segle), i un concert, breu i amb un guitarrista absent, que em va agradar, dels arenalers *No Children*.

La cosa anava de Halloween. Aquesta manera nordamericana de celebrar això que per aquí encara deim Tots Sants (perquè la festa dels morts fa anys que no ho és, que ha quedat acumulada a la del dia abans).

Exhibida i mostrada mil vegades pel cinema, la tele i la resta de productes de l'imperi (ui, crec que s'usa dir la indústria cultural americana) que ens entretenen, formen i, també, aculturitzen (o hauria de dir globalitzen?), la festa dels fantasmes, les bruixes, les disfresses, les llanternes de carabassa i les pel·lícules de psicòpates assassins, va prenent carta de naturalització a la nostra societat, especialment entre els més joves: em conten que enguany, a un institut, els alumnes han votat fer festa de Halloween enlloc d'agafar lliure el Dijous Bo per anar a Inca.

Mentre, els calendaris laborals pitgen per eliminar dels nostres costums de lleure, convivència i festa diades com la del Dijous Sant, o les segones festes de Nadal i Pasqua, que fins ahir mateix eren característiques específiques, quasi essencials, dels nostres calendaris... per no esmentar els ja oblidats fantasmes del refiró, o la tercera festa de Pasqua, aquell dimarts de l'Àngel i anar a Gràcia a acabar-se les panades que ha esdevingut, per força, diumenge, i amb ensagonada de paella municipal i massiva.

Així també s'escriu la història. La nostra, diguem, ja que ens afecta i en som, si no protagonistes, comparses i afectats.

* * *

No ens facem, però, més mala sang de l'estrictament inevitable, i acabem, ara que els anuncis de pepes de la tele i els mostradors d'alguna botiga local comencen a nadalejar, amb una història antiga, agradable i curiosa.

Cap a l'any 1830, Son Julià era propietat del Comte d'Ayamans, que era llavors Josep de Togores, home culte i lletraferit. I era, segons algun investigador *la que tenia en més estima i on passava totes les temporades que podia*. En aquells anys estava al

seu servei el capellà Domingo Tous, franciscà artanenc exclaustrat com tants d'altres per les coses de la política d'aquells anys, liberal moderat, que també va practicar durant uns anys la poesia, dins una estètica entre rococó i il·luminista. És un d'aquells poetes que ara es recobren, i serveixen als erudits per demostrar que els anomenats anys de la decadència, temps de , tornem-hi, desafecte greu i garrotades per a la nostra llengua, anys anteriors a l'inici de la Renaixença, tampoc no varen ser un desert tan total pel que fa a les lletres catalanes.

De Domingo Tous s'han conservat una trentena de poemes, la majoria en català, alguns en castellà, que publicava no fa gaire la biblioteca Marian Aguiló de les Edicions de l'Abadia de Montserrat amb el suport del Consell de Mallorca i l'Ajuntament d'Artà (de fer política cultural, hi ha maneres i maneres).

La qüestió és que, entre els serveis de Tous al comte, hi va haver el de fer de capellà de Son Julià, i així en deixà constància a aquest poema datat l'any 1828: *A Lloseta no aniré; / a Son Julià de pressa, / perquè és lloc qui m'interessa / per jo quedar en tots bé... el poemeta, que és una dècima, continua explicant que fa dos anys que Tous no ha visitat la possessió, a la qual dedicarà un altre poema, altament laudatori de les vistes, els fruits, la caça de la possessió, de tretze estrofes, que és una carta a l'escriptor i doctor en dret Jaume Pujol: *Pujol, ¿vols sabre, en poque paraules, / que cosa sia a Son Julià viure? / No vaig de riure, vida molt perfeta / assí se logra... Jo mir a Randa de su les finestres / a l' instant Graci ja se me presenta / i com qui senta que Cura'm convida / anar-la a veure... També se veuen al costat de Randa / d'altras montanyes, una cordillera, / i molt enrera, si volgués pintar-les / me quedaria... També la vila se veu a les clares, / part de marina, el mar i Cabrera; / proper, una era per batre les garbes / de la cuïta...**

Em sap greu de poder reproduir sencer aquest poema, que s'afegeix per dret propi a la petita història o crònica local de la poesia, i a la llegenda amb pintors americans i àrabs misteriosos de Son Julià (o un poema de Togores que n'és resposta i que podem deduir que fa referència també a la possessió llucmajorera); però vull reservar les darreres línies per una altra composició de Tous, que ell mateix comenta a una carta al comte: *uns versos que ferem jo i en Fumat* (que

és l'ase) *per el camí des de Llummajor fins Artà, donant entrada a la Mussa forastera. No tenen res que criticar, però no mereixen la pena de llegir-se. Però en coses pitjors podria emprar-se un homo.* El poema descriu, efectivament, en to desenfadat, el camí, per Porreres i Manacor, de Son Julià fins a Artà, i amb el seu principi posarem la nostra fi, per aquesta mesada, tot esperant que us plagui llegir-lo, tot imaginant el capellà component els versos, qui sap si per amenitzar la durada del viatge, i que serveixi, si s'escau, per fer justa vindicació d'En Fumat com a primer ase bilingüe documentat per aquestes contrades, i, així, digne precedent de qualsevol successor més o menys teòric que li vulgui disputar la plaça, i, encara, per deixar-nos en el dubte de

si quan l'Ajuntament, o els del set-centenari, publiciten més els ases que la cultura no serà amb l'esperança de, amb animals tan inspirats, donar una promoció mai vista a la cosa poètica: *En una mañana del mes de agosto / cuando las uvas cargadas de mosto, / algarrobos, mansanos, ofrecían a las manos / (y muchos otros diferentes frutales) / del hombre sus más preciosos caudales, / de Son Julián, cual caballero andante / salgo montado sobre mi rocicante. / Dándome el sol de cara / (por cierto es cosa rara / lo que voy a decir), en media hora, / siendo tan a deshora / o tan fuera de tiempo, pues las nueve / eran dadas y en breve / me dejo Llummajor a las espaldas, / coronado de polvo por guirnaldas...* ♦

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

JOIES D'ESTIL MALLORQUÍ

Gran exposició de plateria
de la firma de **Pedro Duran.**

Canelobres, gerres, plats, palanganes,
làmpares, marcs, etc, etc.

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

Ho diu el diari

Dies de morts

Maties Garcias

A les acaballes d'octubre, els diaris ens porten l'esquela de Mn. Miquel Siquier Pons, rector que va ser de Llucmajor per espai de dècades i que ara ha finat a 93 anys. Molt sovint, aquests rectangles amb creu llatina i nom destacat ens fa avinent el nom d'un conegut que, fins fa no res, havia existit sense que ja hi tenguéssim ni contacte ni freqüentació, la qual cosa no vol dir que se n'hagués esvaït el record. És el cas de Mn. Siquier, encastat en la memòria dels temps infantils com el rector per antonomàsia. El seu nom va ser un d'aquells que els infants apreníem de cor a l'hora de memoritzar el qui és qui en el ram de les forces vives locals. Ara, així com el nom dels batles anava mutant periòdicament (Mateu Monserrat Calafat, Andreu Martín Burguera, Gabriel Ramon Julià), inexplicablement el màxim jerarca eclesiàstic romania en el temps i en ple exercici de funcions. La crisi de confiança es féu palesa en ocasió dels funerals del general Franco, una jornada solemne amb l'església plena de gom en gom i presidida per un túmul mortuori, evidentment fals, que vetllava una formació mixta de municipals i guàrdies civils. Les arts oratòries del rector hi naufragaren de valent, i encara em queden a la memòria fragments d'aquells passatges patètics amb què Don Miquel contava les darreres jornades del dictador: "Se encontraba mal y se fue a la habitación, y cogió una pluma -o un bolígrafo!- y se puso a escribir: Españoles todos..." Encara vam haver d'esperar uns anys perquè l'Església canvià de nord i guia. Això va ser quan arribà el rector Fons i un equip de capellans renovadors que encarnaren el pas cap a la nova democràcia. D'un d'aquests capellans, fa poc, també n'hem llegit l'esquela: era la de Mn. Manuel Bauzá, el més "intel·lectual" d'aquell grup de sacerdots que influïren decisivament a la societat llucmajorera de la transició.

D'altres morts, també se n'ha parlat als diaris d'octubre. El cas més escabros és el del judici pel presumpte parrici-

di comès per Joan Cerdà contra sa mare, Francisca Puigserver, que morí estimbada als penya-segats de Cura el 15 d'agost de 1998. El jurat popular que ha vist el cas, declara l'acusat culpable de la mort de sa mare, després d'oïr els testimonis i d'estudiar les proves policials.

El que no morirà són els tarongers de Sóller i altres indrets, gràcies a la taronja sucada que ha d'embotellar la fàbrica de Can Puig. El vicepresident Sampol i en Julià jove feren les presentacions del producte davant càmeres i flaixos per escampar la nova que omple una mica d'esperances el camp mallorquí.

Qui no perd les esperances d'armar gresca és el de sempre, ni que sigui carregant la culpa dels morts per accident de trànsit al govern rival i per això fa manifestacions amb pancartes que diuen "Pacte de progrés, no matis ningú més". "Quina barra!", li ha replicat Jaume Sastre al DM. I és que no poden tirar macs als altres quan a ca seva tenen el sòtil de vidre. "De qui són els morts: del PP o del Pacte de Progrés?", demana en Sastre. Com és norma de l'autor, la missiva no es perd per les bardisses i carrega al PP la responsabilitat de projectar, traçar i inaugurar una via que és un perill que ara haurà d'arreglar el govern sense por d'endeutar-se fins a les celles, si cal, per adobar tot allò que el PP ha desgraciat. Des del moment que en Jaume Sastre (Retingueu aquest nom!, com deien a Malalts de tele) viu i treballa per aquí, segons quins debats no seran tan morts i a determinats *vivales* els farà anar més ombres mortes. ♦

22

Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 · (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 · 07001 Palma de Mallorca

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

ASSEGURANCES

Agència Llucmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/. Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Llucmajor)

UM ofereix al PP un pacte per llevar el govern a ASI

Tomàs Cantallops, regidor d'UM a l'Ajuntament, el passat dia 10 d'octubre presentà una carta a l'Ajuntament en la qual s'oferia per a crear una majoria estable sense ASI.

Per a què els nostres lectors puguin rebre, encara que ja han estat rebutjades, quines eren les seves propostes, us reproduïm l'escrit.

Llucmajor, 10 d'octubre de 2000

Senyor Lluç Tomàs Munar
Batle-President de l'Ajuntament de
Llucmajor

Benvolgut Lluç:

Les circumstàncies, els fets i els acords que s'han produït darrerament en el nostre Ajuntament, sobretot en el decurs d'aquesta legislatura, en el sentit que les propostes presentades - per altra banda impresentables - per l'ASI, i que heu hem hagut d'aprovar per part del PP, en concordança amb el pacte de govern que teniu signat amb aquesta Agrupació (te'n record algunes d'elles: acord contra la Llei de Normalització Lingüística, acord contra l'OCB, acord de reprobament d'un Regidor -cosa que mai no havia succeït en aquesta casa de la Vila- i altres maneres i males formes, i sobretot la manca de sensibilitat del Grup d'ASI cap a la nostra llengüa i la nostra cultura, en tots els casos injustificables) i atès que Unió Mallorquina ha patit i pateix la pressió de bona part dels ciutadans d'aquest mu-

nicipi, tant pel que fa a les persones físiques com a representants de la major part dels col·lectius, associacions, entitats, etc. perquè signem un pacte de governabilitat amb el PP, tot això ens ha fet pendre la decisió seriosa d'oferir-nos per formalitzar un pacte d'estabilitat i governabilitat en aquest ajuntament, si el vostre partit romp el pacte que teniu establert.

Després de madurar-ho molt, i atès que compt amb el suport del meu partit, aquest pacte d'estabilitat, que formalitzaríem per escrit, inclou un oferiment de total col·laboració per la nostra banda, és a dir, no voldríem cap càrrec ni compensació per a aquest regidor-portaveu, on totes les àrees podrien ser gestionades directament pels regidors del vostre partit, així com les batlies pedànies, les presidències de Comissió, on només hi tendríem la presència que fins ara hi tenim, als efectes de donar una majoria estable.

D'acord amb tot això, cal dir, que inclourà, pel que resta de legislatura, el programa electoral del PP, com un mal menor per a la bona imatge de Llucmajor i el bon nom de la nostra Corporació, que darrerament ha estat i de cada vegada hi està més en entredit al cercle polític-social, ja no només de Llucmajor, sinó d'arreu de tota Mallorca.

Pot ser que aquesta solució no sigui la millor ni per al PP ni per a UM, però sí que ho serà per a la immensa majoria de llucmajorers, i creim que el Municipi hi sortirà guanyant i molt,

inclusivament des del punt de vista econòmic i no cal dir que la vida pública de Llucmajor es normalitzarà.

Per altra banda, vull recordar-te que ja us vaig oferir públicament aquest pacte en el Plenari del mes de juliol d'enguany, i pens, que aquest pacte és més natural amb la nostra formació que amb la que el manteniu avui en dia.

Aquestes, que poden ser unes primeres paraules de contacte, són, no et cabi cap dubte, unes paraules escrites amb tota la intensitat del sentiment, meu i generalitzat de la gent d'aquest municipi, que espera una tornada a la normalitat i un canvi en el tarannà del Grup del PP, per donar l'estabilitat desitjada per la majoria dels llucmajorers, entre els quals s'hi troben alguns dels vostres afiliats i simpatitzants, que a mi personalment així m'ho han comunicat.

Esperant, Lluç, que la història d'aquest poble no hagi de passar la pàgina d'aquests anys amb un sentiment de vergonya aliena i que per la meua part i del meu partit, no hàgim fet tot el possible per canviar-ho, i perquè la poguem seguir escrivint amb lletres majúscules, per molts de pics 700 anys, i desitjant rebre les teves bones notícies, rep la meua més cordial salutació. ♦

Ben atentament,

Tomàs Cantallops i Salvà
Portaveu
d'UNIÓ MALLORQUINA

TALLERES
NOGUERA

REPARACIONES EN GENERAL DE AUTOMÓVILES, MOTOCULTORES,
MOTOSIERRAS, MOTOBOMBAS, CORTACESPED, ETC...

TALLER AUTORIZADO

PEDRO NOGUERA
ENSEÑAT

Calle Ripoll, 30 - Tel. y Fax: 971 66 22 13 - 07620 Llucmajor (Mallorca)

**CENTRE OPTIC
EXPOLENT**

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

Cartes

Sra. Directora, vos suplic que publiquem aquest escrit:

Agraïment al nostre AJUNTAMENT

Amb motiu del reconeixement fet pel nostre AJUNTAMENT dins l'ACTE INSTITUCIONAL de celebració dels 700 anys de l'ordinació com a vila de la nostra Ciutat, a totes aquelles persones vivents que, al llarg dels anys havien treballat al Consistori llucmajorer assolint responsabilitat com a batles o regidors, jo, un de tants, m'agradaria fer present dues coses:

En primer lloc agrair de tot cor a la CORPORACIÓ i a les Autoritats de la nostra Comunitat que ens acompanyaren, aquest reconeixement institucional als que de qualque manera hem treballat pel nostre LLUCMAJOR. En el meu cas, pels set anys que dia a dia, amb il·lusió i ganes de fer feina, em tocaren com a tinent batle.

Rememorant aquells dies, em sent obligat a referir-me, també en reconeixement, a les persones que de dins la pròpia administració, per cert amb un sentit agut i pràctic de les coses, ens conduïen i tant ens ajudaven: els tècnics i d'una manera especial els secretaris Roman Miró, Mir de la Fuente i Vicens Matas, sense oblidar aquells dos oficials puntals Lluç Tomàs Morlà i Nicolau Roca, que tot ho endiuem i resolien.

I en segon lloc i darrer, amb cert alliberament de la meua consciència, voldria fer notar que de cap de les maneres la nostra gestió resti lliure de mancances ni d'ombres, malgrat ens confiàssim, en els temes cabdals, als millors equips tècnics de l'època.

Una d'aquestes ombres insospitades foren els gratacels que sorgiren al nostre S'ARENAL, i que ara no ens deixen veure el sol pels seus carrers estrets..., però que tampoc ens impedeixen dir ben fort i per 700 anys més

VISCA LLUCMAJOR! ◆

Miquel Font Oliver

A la direcció de la Revista de Pinte en Ample: Agrairia que publicassi la següent nota:

Mihrayan

Amb aquest títol el grup de música tradicional Xaloc Música treu a la llum el que és el seu cinquè treball, després de: Codols Blancs, Xaloc Música, Camins i Rondalles i Xaloc en viu. Aquesta formació els darrers anys han participat activament en les vetllades de ball popular que s'han realitzat al terme de Llucmajor deixant a l'aire les suaus notes de les seves cançons.

Mihrayan vol dir *Sol de vida*, representa el dia més llarg de l'any, dia que els àrabs celebraven el dia del solstici d'estiu; aquesta paraula és d'origen persa, actualment té el significat de *festival*, i per al grup vol dir festival de cançons noves per a l'any 2000, en aquest treball s'hi poden trobar jotes dedicades al Monestir de La Real (**Jota de Sant Bernat**), a la Seu i el Parc de la Mar (**Jota de la Dama del Parc**), el dia del pancaritat o de l'Àngel (**Jota de l'Àngel**) i **De Festa!** una jota bullera amb la qual els balladors engronsen les sabates fins que se descorden, una jota-fandanguera com **Oblidances**, boleros com **per Enamorar-te, Enganat, Desitjos** i un d'aquests amb una estructura particular com són els fets a València **Bolero Mascletà**, fandangos mallorquins com: **Entre l'arena i el mar, de l'Enyor, des Soscaire**, una peça particular meitat bolero i meitat jota es **Mesclat** i el tema que duu el nom genèric del disc **Mihrayan** que és una polca, ball que s'està posant de moda arreu de les places de Mallorca.

El dia serà: el 12 de novembre a les 11,30 h. i el lloc: a l'espai escènic del Pati de Ses Voltes del Parc de la Mar a Ciutat.

El grup a més de realitzar les vetllades de ball popular, també realitza vetllades de cançó d'autor. El mes de desembre del passat any 1999 ja vàrem gaudir de la seva música a la capella de les monges dels Sagrats Cors i per aquells que volen repetir o per aquells que haguessiu vengut emperò no poguéreu, estau convidats el dia 24 de novembre a l'església de la Mare de Déu de la Lactància de s'Arenal a les 20,30 h. Aquesta vetllada anirà acompanyada per el fotògraf Jaume Llinàs que amb el seu treball omplirà un vespre que esperam sigui de l'agrat de tothom i com no, no podem oblidar ni deixar d'agrair a Joan Ferré l'organització d'aquesta vetllada. ◆

Tomeu Gomila
AC Capocorb

Fonda Pa - Pastisseria

Can
Bagur

Li oferim el
nou servei de
buffets a domicili
(freds i calents)

C/. Major, 79
Tel. 971 66 09 45
(Llucmajor)

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

De qui són els morts: del PP o del Pacte de Progrés?

Sra. Directora,

"Pacte de progrés, no matis ningú més", aquest era una de les pancartes que exhibien una colla de manifestants del PP i d'ASI que dia 11 van tallar la carretera de Lluçmajor per exigir més seguretat. Quina barra! Com a usuari habitual no seré jo qui negui que aquesta carretera és una merda perquè si fos pel meu gust tant els enginyers que la van dissenyar com el conseller de carreteres del PP que li va donar el vist-i-plau ja serien dins la presó per negligència i homicidi. Però bé, salta a la vista que els fatxes del PP/ASI, des de Francisco Morata a Joaquín Rabasco i Ezequiel Ramos, es pensen que els mallorquins som imbècils i curts de memòria. Perquè sinó, ja em direu, al final resulta que, segons aquests "espavilats" que se volen passar de llests, la carretera s'Arenal-Lluçmajor només mata d'ençà que hi ha el Pacte de Progrés. Ho repetesc: Quina cara dura! Ja ho veis! La Conselleria d'Obres Públiques del PP va fer l'actual traçat de la carretera en ziga-zaga per tal d'afavorir les propietats de quatre botifarres terratinents del seu partit; qui era aleshores president del Govern, Gabriel Cañellas, va presidir-ne la inauguració, quan encara no havia passat una setmana ja hi va haver un accident brutal entre un camió i una furgoneta amb dos o tres morts; de llavors ençà no ha passat setmana que no hi hagi un accident greu; qui té la culpa però d'aquest desgavell? Doncs ja ho sabeu! Segons els galiferdeus del PP/ASI, la culpa és del Pacte de Progrés! Increïble, però cert! D'aquesta guarda d'impresentables es pot esperar qualsevol barbaritat. Si l'escrivent oficial del partit i per cert, nou corresponsal de l'ABC, en Miquel Se-

gura, va arribar a dir tres vegades seguides que si no plovia era perquè els déus estaven empenyats amb el Pacte de Progrés, després d'això ja ens podem esperar qualsevol cosa. I és que els anys passen, però els mètodes vils perduren. Temps enrera, la Inquisició espanyola se servia dels jueus com a boc expiatori i els culpava de les sequeres i de moltes altres calamitats.

Avui, els nous reaccionaris defensors del caciquisme i de l'oligarquia feudal, continuen recorrent als vells mètodes. La carretera de s'Arenal-Lluçmajor és un oi. Totalment d'acord. En aquest cas com en tants d'altres, ara li pertoca al Pacte de Progrés arreglar els desastres que ha fet el PP durant els anys (1983-1999) que ha governat Balears. Ja sé que des de Madrid estant, n'Aznar i en Matas ens escatimen els doblers que prèviament ens han espoliat fiscalment. En aquest cas, pens el Govern del Pacte de Progrés no hauria de dubtar a endeutar-se fins a les celles, si cal, per adobar tot allò que el PP ha desgaciat. ♦

Jaume Sastre

SA FILOA

C/. MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

Il·luminació
Energia Solar
Porters automàtics
Megafonia
Telefonia
Línies B T
Manteniment
Reformes

- 3 años de garantía
- Mínimo nivel de ruido
- Alta eficiencia energética

- Estética vanguardista
- Óptima relación precio/calidad

Preparau-vos per enfrontar l'hivern amb bomba de calor HAIER

FRANCO MOJER INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Instal·lacions i reparacions elèctriques. Instal·lador autoritzat per la D.G.I

C/. Ramon Llull, 33 - 07620 LLUCMAJOR - Telèfon 971 66 09 18

Fax 971 66 02 81 - Telèfon Mòbil 629 37 03 07

URGÈNCIES ATESES EN 24 HORES

Sra. directora, vos agrairia que publicàssiu aquesta carta a les planes de la vostra revista.

Sr. Batle:

Permeteu-me que us felicit per l'encert que ha tingut l'àrea de cultura de l'Ajuntament que dignament presidiu, d'atorgar la gentil figura de l'Espigolera, com a guardó, a vuit personalitats les quals, d'alguna manera, han destacat en el món cultural de la nostra Ciutat.

Sis d'aquests guardonats ja no són entre nosaltres, encara que el seu record i la seva obra, sí que són vives dins la memòria col·lectiva de molts llucmajorers que els van conèixer. A D. Sebastià Cardell i a D. Miquel Janer la més sincera enhorabona i per molts d'anys poguem gaudir de la seva amistat i la seva mestria.

Però el que pot ser serà fructífer del vostre encert abans esmentat, és que d'alguna manera els més joves hauran sentit parlar d'unes persones fins aleshores desconegudes per la majoria d'ells. És convenient que endemés de la història que estudien als llibres, la oficial, coneguïn també aquesta història més recent, la que conforma el tarannà d'un poble. Al cap i a la fi són les seves arrels. Tots sabem que la soca més s'enfila com més endins pot arrelar.

Tot i seguint aquesta idea, tenc l'atreviment de suggerir a la directora de la revista que vagi publicant algunes de les obres representatives de les personalitats guardonades.

Pel fet d'esser la descendent més directa de D. Francesc Pomar, un dels distingits amb la menció honorífica, vaig tenir l'honor de recollir en nom seu i amb emoció contengu-

da la figura de l'Espigolera, pel que us don les més expressives gràcies ♦

Cordialment

Mª Dolors Bas i Pomar

Pels CENT anys de Dona Antònia Salvà Vidal, (La Senyora de son Cànaves)

Llucmajor té una penyora que a fora poble la guardam, els coneguts l'anomenam de son Cànaves la senyora.

A vint-i-dos anys s'enamora i es va casar amb don Miquel Puig de l'Estelella i Cugulutx, de son Cànaves la senyora.

A l'Estelella acollidora va ser de la gent de la mar: tot pescador sabé guanyar, de son Cànaves la senyora.

Va tenir nina encantadora, Margalida va ser el seu nom, nina bella als ulls de tothom, de son Cànaves la senyora.

La vida avança i es millora; viu amb sa filla, el seu tot, que de cireres té un brot, de son Cànaves la senyora.

Dels primers frares protectora vol que la missa pels anys cent la diga un frare del Convent, de son Cànaves la senyora.

De son Cànaves, vós, Senyora, ja que, avui, cent anys compliu, un franciscà de cor vos diu: Llucmajor us venera, i honora. ♦

26

TROPICAL
BAR
RESTAURANTE

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

PERRUQUERIA
PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Llucmajor)

P. Sebastià Rosselló Horrach, tor.

Xerrades de cafè

Molta festa i molta menjua...

Un que escoltava

- Què te pareixen aquestes celebracions dels 700 anys de la fundació de Lluçmajor?

- Que l'Ajuntament ho està celebrant de manera extraordinària.

- Sí, saps que n'hi ha d'actes i de celebracions.

- I el poble, que som nosaltres, ha col·laborat i col·labora a molts d'aquests esdeveniments.

- Tal vegada per això vàrem veure unes Fires com mai no havíem vist.

- Saps que n'hi havia de coses...!

- I de gent! I això que el temps, sobretot per la Darrera Fira, no va acompanyar gaire.

- Tot era infestat de cotxes, per tots els carrers, fins i tot per les Rondes i per les carreteres.

- Allò que no he sentit a dir, és si les vendes dels firers han estat proporcionals a aquesta gentada.

- Jo tampoc, però és de suposar que, com més gent, més vendes.

- Sobretot en qüestió de menjua, perquè segurament els restaurants devien ser ben plens.

- Ara que parles de menjar, em digueren que a l'homenatge del rei En Jaume II, que es va celebrar a la Seu, l'Ajuntament de Lluçmajor, a més de facilitar el viatge gratuït amb autocar a tots els llucmajorers que hi volgueren anar...

- I n'hi anaren molts...

- Però allò que xoca més és que tots els assistents, en acabar l'homenatge a la Seu, es trobaren la sorpresa d'una bossa de menjar per a cada un, on no hi mancava de res.

- Ara figura't! Si la gent ho hagués sabut abans...

- Tot Lluçmajor hi hagués comparegut...!

- Venga, no siguis exagerat!

- La gent, quan hi ha festa i menjar sense pagar res, es mobilitza totalment i de pressa.

- Bé, però...

- Ja veuràs tu en aquesta paella que han de donar a les persones de la Tercera edat si n'hi haurà de gent.

- Molta, fins i tot qualcú que malgrat sigui de la primera edat, es ficarà a la festa per menjar-ne, de paella.

- Jo pens que totes aquestes celebracions dels 700 anys, al nostre Ajuntament, li haurà costat una pardalada de doblers.

- Jo també ho crec, però també crec que seran vots favorables quan arribin altra vegada eleccions municipals.

- Crec que tenen els comptes ben fets, perquè ja s'han encarregat de pujar molts d'imposts municipals i de recaptar la contribució d'aquests dos mesos.

- També veig que l'oposició no s'ha oposat a les despeses d'aquestes festes socials i gastronòmiques.

- Perquè tenen tots experiència i pensen en aquella dita que no sé qui deia que al poble li han de donar per tenir-lo satisfet, "pa i circ", i això encara avui és vigent.

- Sobretot si, en lloc de pa, li donen panades... ♦

EL GALLINER
café-teatre
TEATRE RECREATIU-LLUÇMAJOR

Vivian Caoba
Lo mío es el show

Teatre Recreatiu de Lluçmajor
24 i 25 de novembre a les 22h
Venda anticipada: Sa Libreria, Font, 15. 971 662 666

Fora Nivis
Produccions

Jaume
Host

Compra - Venda Antiguitats

C/. Aragó, 310 Baixos (Palma)
Tels. 971 47 51 44 - 907 36 58 45

De noms i de llocs (LXXVIII)

Son Boscana

Vista parcial de les cases de Son Boscana

J. Clar
F. Jaume
J. Monserrat
A.M. Monserrat
F. Mut
Fotos: C. Julià

Per fer el recull toponímic de **Son Boscana** ens hem dirigit al seu propietari, Joan Mir i Serra, el qual, molt amablement, ens ha dit i ha ajudat a situar sobre el mapa els topònims que trobam a la finca.

Començam el recorregut a l'entrada de la finca, en el Camí Vell de s'Estanyol.

Ens podríeu dir quins són els topònims de Son Boscana?

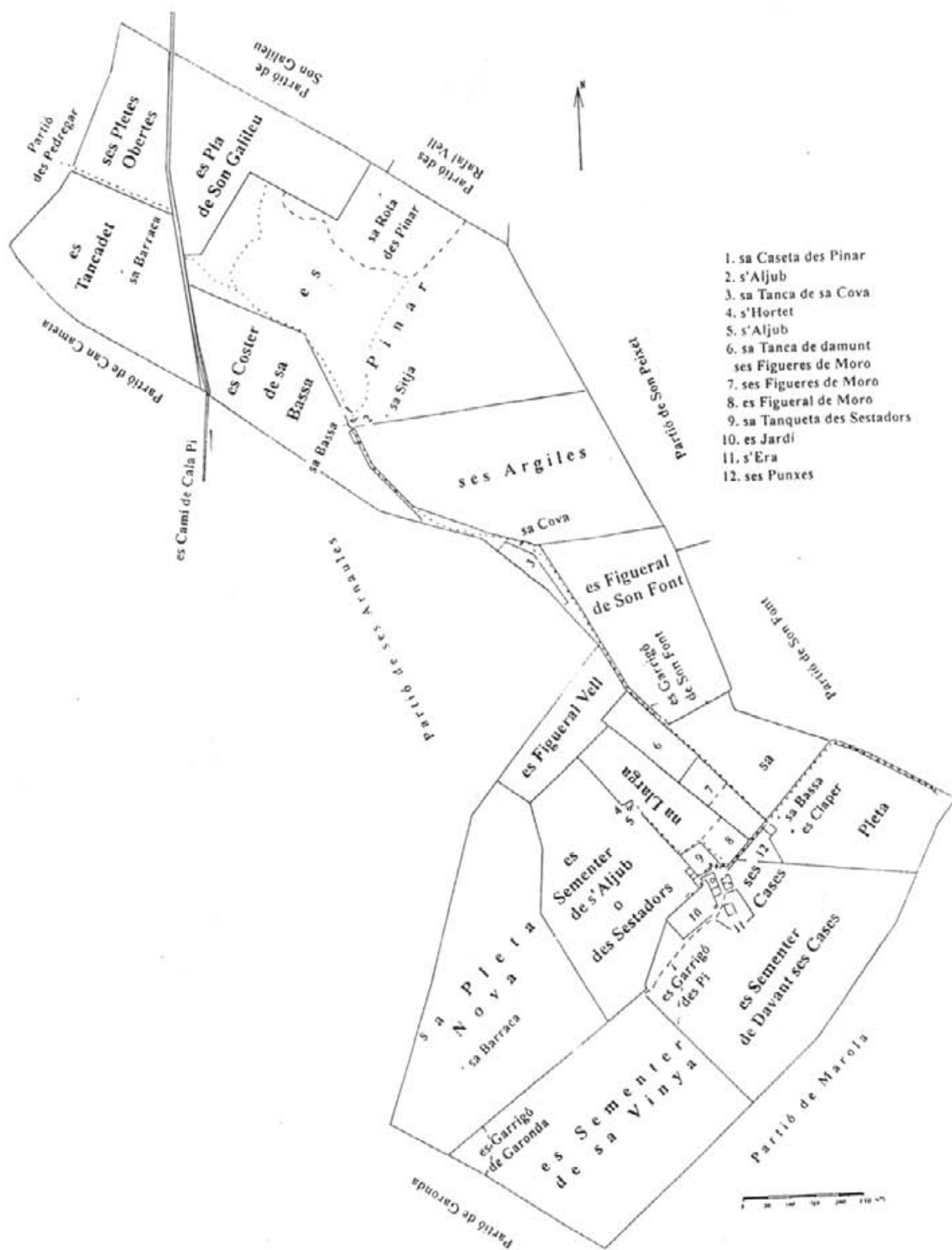
Entrant a la finca trobam *Sa Pleta* amb ullastres, mates, un claper i una bassa. El camí que duu a les cases la travessa. A la banda esquerra del camí, hi ha *Ses Punxes*, amb forma de triangle. Possiblement deu el seu nom

a les donades que abans hi havia. *Es Sementer de Davant ses Cases*, amb garrovers i ametlers. Dins aquest sementer es troba *Es Garrigó des Pi*, amb pins i algunes sivines. Hi distingim una beurada i una bassa que feren per a les perdius. Devora ses cases, dins *Es Sementer de Davant ses Cases* trobam: *S'Era*; *Es Jardí*, tancat de paret i amb arbres fruiters. *Es Sementer de s'Aljub o des Sestadors*. Destaca un aljub alt, tancat, amb unes piques per abeurar el bestiar. Dins aquest sementer hi ha *S'Hortet*, tancat de paret, s'hi feien les verdures per al consum de les cases. En aquest sementer també hi podem situar *Sa Tanqueta des Sestadors*. *Es Sementer de sa Vinya*, actualment sembrat d'ametlers. A un racó hi ha *Es Garrigó de Garonda*, garrigonet molt petit. *Sa Pleta Nova*. Actualment tot pinar amb sivines. Distingim una barraca, rodona amb punxa, que descobríem una

vegada que férem net aquest redol.

A la banda de la dreta del camí trobam:

Ses Figueres de Moro, són dues tanques aferrades. *Na Llarga*, actualment és hort. *Sa Tanca de Damunt ses Figueres de Moro*. *Es Figueral Vell*, actualment és sembrat de garrovers. *Es Figueral de Son Font o Es Coster de Son Font*. Tot són figueres. *Es Garrigó de Son Font*, situat dins el sementer d'aquest nom i aferrat a *Sa Tanca de Damunt ses Figueres de Moro* i a *Sa Pleta*. *Sa Tanca de sa Cova*, devora hi ha una cova prehistòrica. *Ses Argiles*, sementer sembrat d'ametlers i figueres. El sòl és call vermell. *Es Pinar*, amb moltes estepes. Veiem el rotlo d'un sitja. Dins aquest pinar hi ha *Sa Rota des Pinar* i *Sa Caseta des Pinar*. *Es Camp de sa Bassa o Es Coster de sa Bassa* amb ametlers, garrovers i *Es Garrigó de ses Arnaules*. *Es Pla de Son Galileu*,

El galliner té un caràcter modernista

Els sestadors es construïren el 1903

amb garrovers, ametlers i un pinaret.

A l'altra banda del Camí de Cala Pi trobam:

Ses Pletes Obertes, actualment és tot pinar. Peguen a **Es Pedregar**. *Es Tancadet*, amb ametlers, garrovers, garriga i una barraca.

Què ens podríeu dir de Son Boscana?

Son Boscana la va comprar la repadrina de mon pare al marquès de la Romana. Inicialment la duïen la repadrina i el padrí de mon pare, Mateu Canyelles i Caldés, el qual va fer la

plantació dels arbres i les cases. Posteriorment donaren la finca a diversos amitgers.

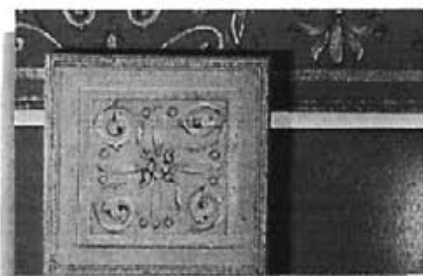
Hem pogut veure que s'hi ha fet algunes reformes, qui les va fer?

Algunes d'aquestes reformes les va fer el tio Rafel, entusiasta de l'arquitectura modernista, un home molt cult, fill de pagès i que va ser batle de Lluçmajor. Devers l'any 1903 va fer uns sestadors nous; *Ses Torres*; *Sa Botiga*, unes instal·lacions per a posar-hi les ametles; uns estables i *Es Galliner*, tot de caire modernista.

Quin era el producte que es feia més a Son Boscana?

Son Boscana és una finca que dona un bon rendiment. Abans el que treia més era la recollida d'ametles. He vist fer feina a **Son Boscana** devers 50 persones la temporada d'arreglar ametles. Venia gent del centre de l'illa (de Montuiri, d'Ariany), de Campos i de Lluçmajor.

Moltes gràcies i fins el mes que ve. ♦

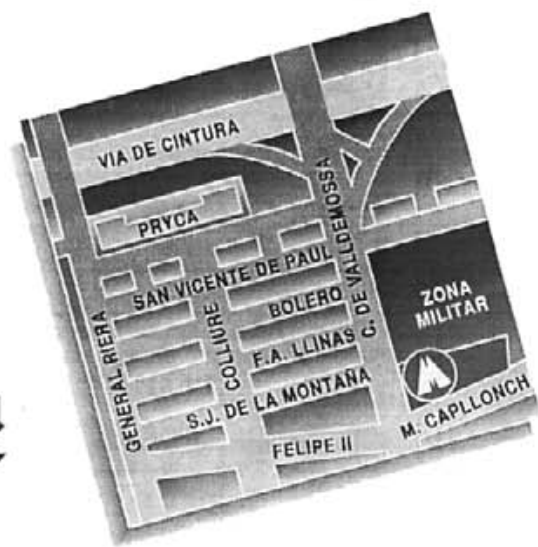
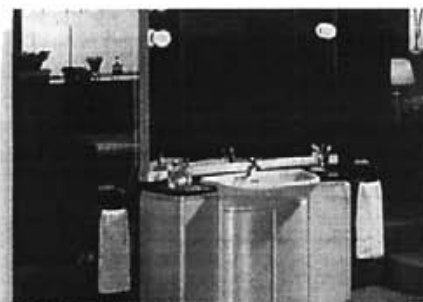
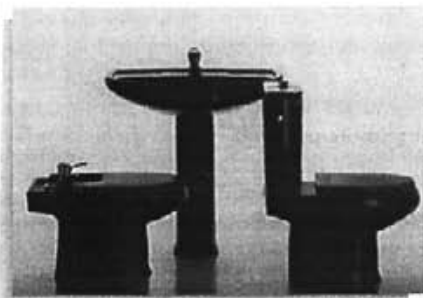

BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

Vella recerca: la trajectòria de l'home

Llorenç Martínez
Miquel Pou

"Vella recerca". Aquest és el títol que en Pere Emili Martínez i na Francesca Clar han posat a la seva obra personal, la qual s'ha pogut visitar des del dia de Sant Miquel fins el dia del Firó, a la sala d'exposicions de "Sa Nostra".

Hem anat a visitar-los i a veure les seves obres, allà hem pogut parlar amb ells.

Apart de transmetre l'energia que ha mogut l'home envers l'univers, com a sentit existència individual i col·lectiva, què hi podem trobar més a Vella recerca?

Pere i Xisca: Creim que s'hi pot trobar a un mateix.

Quines tècniques emprau?

P: Faig servir l'oli, el llapis i l'acrílic i vernissos damunt contraxapat.

X: No són necessàriament procediments de la pintura "clàssica". Introdueixo per exemple pols de marbre, acrílic, pastel, llapis, collage... I les obres són damunt cartró bàsic i aglomerat.

Quan vàreu començar a pintar, i com varen esser les vostres passes?

P: A mi m'atreia la pintura i als set anys vaig començar... i fins ara. He anat investigant i amb el temps he anat canviant de tècniques.

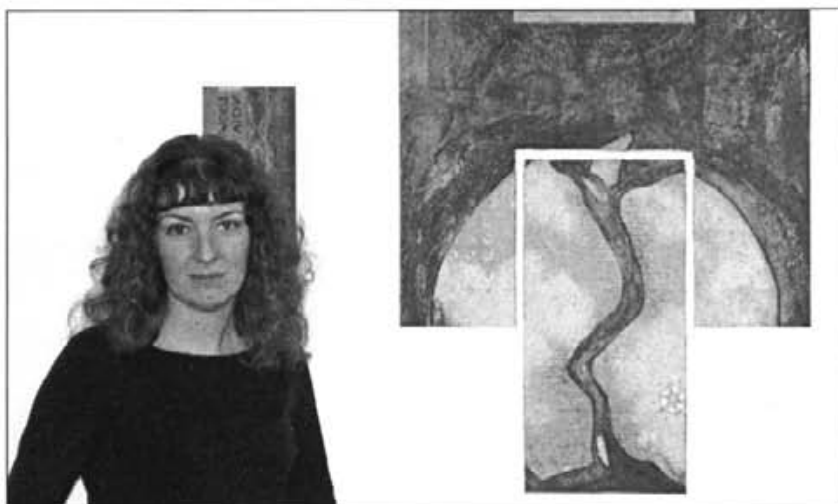
X: Jo crec que vaig començar com quasi tothom comença. No ho vas deixant perquè t'agrada i sempre vas perfeccionant i cercant.

Teniu record d'alguns pintors llucmajorers que ja haguin passat a l'història?

P i X: Tenim record d'en "Carrasquet", que l'any passat l'hi varen fer un homenatge. Amb el que ens hem fixat ja que parlem d'homenatges, és que l'Ajuntament de Lluçmajor fa poc ha guardonat a gent que ha estat realment important a la nostra ciutat, i s'oblidaren de les arts plàstiques, com és el cas del fotògraf Toni Catany que ha obtingut el reconeixement internacional.

Què opinau de les exposicions de ses fires?

P i X: Pensam que si pertanyen a l'Ajuntament o a nivell particular doncs s'hauria de fer una selecció. I no perquè siguin les fires i s'exposi

amb més quantitat les exposicions siguin de més qualitat. Però també ens cal dir que n'hi ha algunes que val la pena anar a veure.

També la gent que visita les fires i que va a les exposicions, molts dels que compren algun quadre no el compren pel que diu el quadre, més que res el compren perquè aquell quadre farà bo al menjador de casa.

Com ha estat l'acollida de la gent?

P i X: La gent que ha vingut fins ara, sembla haver-li agradat la instal·lació, les obres, i el dia de la inauguració el grup "Calu" fou molt aplaudit, i la gent quedà amb ganes de tornar-lo a escoltar...

Hi ha hagut bons comentaris entorn a l'exposició; hi ha gent que no diu res, d'altres que no ho acaben d'entendre i fan preguntes damunt l'obra i s'interessen per trobar-li un significat.

Quina ha estat la vostra motivació per dur a terme aquesta obra?

P i X: Doncs vàrem començar a preparar obres i a fer-ho conjunt. També gràcies a en Llorenç de "Sa Nostra" que ens va proposar d'exposar-hi, des d'aquí li volem donar les gràcies per tota la seva ajuda i suport.

Què ens podeu contar de la inauguració?

P i X: Va venir molta de gent i tinguérem una bona acollida. També ens cal dir que vàrem convidar les autoritats locals a la inauguració, els qual arribaren quan el grup "Calu" actuava. Varen estar molt poc temps i sense mirar gaire l'obra ens varen donar l'enhorabona i varen marxar.

El dissabte de fires varen tornar a

venir a inaugurar l'exposició. Es veu que estan acostumats a fer-ho així.

Les exposicions de les fires sempre han estat molt repetitives. Creis que les fan més per vendre que per la seva pròpia expressió?

P i X: Això s'hauria de mirar i observar a cadascú per dedins, ja que això és una cosa mala de sebre. Però pensam que gairebé ningú s'expressa realment així com és, i que vénen bàsicament a vendre. Hi ha pintors que per les fires, ho fan realment per professionalitat, però d'altres ho fan més com a "hobby", si bé a l'hora de vendre ho fan com a artistes.

L'Ajuntament fins ara sembla no haver seguit cap criteri més que el del deixar exposar tothom que ho demani. Potser pensen que estan fent un bé pel renom de les festes. Però nosaltres pensam que la quantitat no implica qualitat artística, i que el baix nivell d'alguns perjudica el conjunt de la mostra; i estaria bé que a partir d'ara es fes una selecció mitjançant un jurat ample i qualificat.

També es podrien dur més sovint mostres d'art del nivell de les que enguany hem pogut gaudir al Casal de ca s'Hereu, que per cert seria un bon centre cultural.

Cal dir també que es podrien fer exposicions fora de temps de fires, com a la majoria de ciutats, i la gent que realment li interessa l'art en podria gaudir.

Com és la vostra relació amb altres pintors?

P i X: En coneixem alguns, però cadascú fa el seu camí.

Heu tingut l'oportunitat de conèixer alguns pintors de prestigi?

P i X: No és tant el conèixer els pintors com el conèixer la seva obra.

Obres de pintors com en Picaso, Dalí i en Miró. Trobau que les estan explotant massa?

P: Aquestes obres les podem comparar quan parlem d'alguna marca important, han estat més que per enriquir el patrimoni cultural.

P i X: Potser que en un moment donat que no hi havia massa coneixements, que Espanya estava molt tancada durant la postguerra, aquestes obres van servir com una referència del que era Espanya dins l'àmbit cultural a la gent que desconeixia l'art contemporani; però cal dir que varen esser utilitzades pel règim franquista quan Espanya va intentar obrir-se a l'exterior per procurar demostrar que havia assolit la modernització interna a les arts contemporànies i a la majoria d'artistes si no proclamaven les idees del règim. Vivien un exili interior.

Hi ha poemes que han estat musicats. Aquests quadres podrien estar musicats?

P i X: Cada obra té el seu ritme, fet d'harmonies, assonàncies, silencis... Seria molt interessant!

Molts de músics, escriptors, actors de cinema, sempre agafen un poc de referència d'alguns altres per fer les seves obres. De quins pintors heu agafat referència o semblança?

P: M'agradava el surrealisme, i en Dalí va esser el punt de referència en aquell moment. Amb el procés del treball em vaig adonar que el que volia intentar d'expressar ho havia de treure de dintre meu, sense cap referència de cap artista.

X: És molt difícil de dir, això es troba més quan comences, però després vas assumint moltes de coses di-

verses i vas evolucionant de cap a un treball més personal, si hi ha referències són inconscients.

Teniu intenció de dur aquesta "Vella recerca" a algun lloc més?

P i X: Si ens ho ofereixen sí que ho farem, en cas contrari intentarem cercar algun lloc.

... Pel que sembla en Pere i na Xisca estan contents d'haver pogut fer aquesta "Vella recerca" i també amb ganes de dur-la a algun lloc més. Esperem que sí, que la duguin lluny...

* En el fons del temps. Totes aquestes coses són molt velles, l'esbós, i el vaixell, i la tarda*
(Constantin Kavafis. 1863-1933) ♦

GESTIÓN DEL ESPACIO

Creatividad e inteligencia

en el uso

de los espacios

SERVEI OFICIAL

FIAT

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Lluçmaior)

Temps passat

Antoni Monserrat
Ignasi Barceló

La foto és de devers els anys 29-31, i pertany al Lluçmajor F.C., que més tard seria el C.D. Lluçmajor amb la fusió amb l'aleshores recent creat C.D. Espanya.

Segons hem pogut llegir a un llibret que es va publicar amb motiu de les "Bodas de oro del futbol lluchmayorense, 1923-1973", el primer club del "nou" esport anglès (1923), es va dir C.D. Lluçmayorense (1923-1926), i el seu primer president fou D. José Noguera. Aleshores es començà a construir el camp del Monestir, situat entre l'actual carrer Villa de Madrid, el carrer d'en Sala, el Cardenal Rossell i el del Monestir del qual prengué el nom.

La temporada 1926-27 l'equip es fusionà amb el S.D. Lluçmajor, i va néixer així el F.C. Lluçmajor, que va desaparèixer el 1931.

L'any 1931 neix el Club Deportivo Lluçmajor (1931-1941), el qual, quan era president D. Lorenzo Noguera, va obtenir el títol de campió

del "Grupo de Pueblos" de Mallorca, de 2a categoria.

De la temporada 1935-36, al llibret anteriorment esmentat podem llegir:

"Llega la buena época del C.D. Lluçmajor. El equipo local ya no es un equipo bisoño de jugadores jóvenes, formando un once que desde los primeros partidos causa favorable impresión.

Por primera vez se juega en Mallorca el Campeonato de Liga entre los equipos de la categoría y los mejores clasificados de la 2a, siendo el C.D. Lluçmajor uno de los equipos que queda incluido en la competición.

Este interesante torneo no llega a terminarse antes del 18 de julio de 1936, quedando por motivos del Alzamiento Nacional indefinidamente aplazado".

Una vegada acabada la guerra, l'equip de Lluçmajor deixà de dur el nom del poble i es va passar a dir C.D. Espanya. Vegem què ens diu el llibretó al respecte. Temporada 1939-40.

"Después del paréntesis de la Guerra de Liberación se reanudaron

las competiciones deportivas y es fundado el C.D. Espanya, que una vez federado se prepara para participar en el Campeonato Regional de 2a. Así pues, de nuevo tenemos estos dos clubs, C.D. Lluçmajor y C.D. Espanya, pero con muy buen acuerdo, antes de la iniciación del campeonato, se llega a una inteligencia entre ambas sociedades, fusionándose y entra a la palestra futbolística el C.D. Espanya, empezando la temporada campeonil en el hermoso y amplio campo de San Francisco, desapareciendo el diminuto e histórico del Monasterio.

Fue el primer presidente del C.D. Espanya, D. SEBASTIAN SALVÁ RUBÍ".

Al llarg d'aquests darrers 60 anys, hi ha hagut dos intents de recuperar l'equip amb el nom de C.D. Lluçmajor. El primer, que durà uns 5 anys, sota la presidència de D. Llorenç Ginard, i el segon, de més llarga durada (després de 4 anys d'inactivitat) en va ser president D. Gabriel Paniza Batle i després D. Rafael Tallón, fins que desaparegué un altre pic.

1.- Llorenç Oliver (a. es Sastre). Casat amb n'Enriqueta (a. sa catalana).

2.- Andreu Alòs. Ell i el seu germà estaren amagats el temps del Moviment fins que pogueren fugir amb una barca.

3.- Damià Oliver (a. Tamborer). Pare del president del P.P. de Lluçmajor Gaspar Oliver.

4.- Miquel Salvà (a. Rata). Gran aficionat al futbol al qual dedicà molt de temps de la seva vida.

5.- Pep Viladons (a. el Gallo).

6.- Antoni Clar (a. Maño). Fou secretari local del P.C.E. en el temps de la transició a la democràcia.

7.- Joan Tomàs (a. Sampol). De les indústries ubicades on avui trobam les assegurances Canyellas.

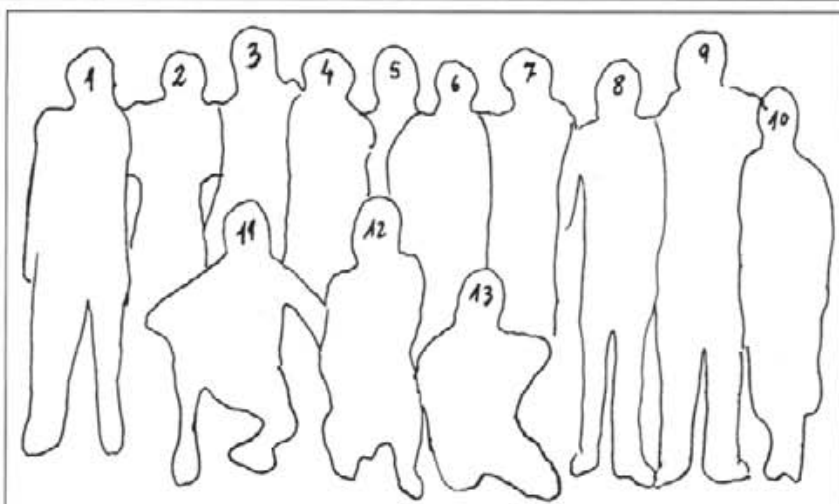
8.- Joan Ferretjans (a. Gabriele-ta). Famós per la seva agilitat i qualitats atlètiques. Es va fer guàrdia civil.

9.- Sebastià Mas (a. Xom). Fou portala i directiu de l'equip.

10.- Pedro Fluixà (a. de s'Estació).

11.- Julià Tarrassa (a. Tarrassa). De la bodega de Plaça, on avui hi ha "tot cent".

12.- Llorenç Noguera (a. Caragol). Jugava de porter. Fou president del C.D. Lluçmajor i va regentar el

bar Novedades, avui bar Tabú.

13.- Miquel Puigserver. De la farinera i la serradora de ca'n Puigserver.

Malauradament, hem sabut que tots els de la llista són morts amb l'excepció d'Andreu Alòs i Joan Ferretjans, núm. 2 i 8 que no ho hem pogut constatar.

NOTA

Volem donar les gràcies a tots aquells que ens han ajudat a identificar els fotografiats, i ens han explicat

com anaven les coses en aquell temps, i especialment a Magdalena Pons Llompart vídua de Llorenç Noguera i a Damià Tomàs (a. Ros Calons) que amb la seva envejable memòria i gran coneixement de la gent del poble s'ha convertit en un col.laborador indispensable d'aquesta secció de la revista.

Al mateix temps, vos agrairíem que si creis que hi ha qualque equivocació o coneixeu qualcú no identificat, ens ho comuniquem al 971 660 190. ♦

OPTICA LLUCMAJOR

M. MAGDALENA MULET COLL
OPTIC - OPTOMETRISTA

Plaça Espanya, 24 - Tel.: 971 66 17 17
LLUCMAJOR

El comerç, obert a la nostra llengua

L'activitat comercial ofereix moltes oportunitats d'usar la nostra llengua. Comprar, vendre, etiquetar un producte o fer-ne la promoció... són accions econòmiques, però també comunicatives. I nosaltres, clients, comerciants i productors, podem decidir que siguin en català.

Perquè vendre o comprar no suposi haver de renunciar a la nostra llengua; perquè tothom sàpiga que els nostres productes són d'aquí; perquè els arribats de fora puguin aprendre el català.

Perquè és així com som.

El Govern de les Illes Balears i els **consells insulars** posen a disposició dels comerciants i dels productors cursos de català, materials divulgatius i ajuts econòmics per a l'etiquetatge i la retolació en la nostra llengua.

Informau-vos dels ajuts que s'ofereixen i dels terminis per sol·licitar-los:

Direcció General de Política Lingüística

971 17 73 91
btorres@dgcultur.caib.es

Consell de Mallorca

971 22 91 48
nlinguistica@conselldemallorca.net

**GOVERN
DE LES ILLES BALEARS**

Conselleria d'Educació i Cultura
Vicepresidència i Conselleria d'Economia,
Comerç i Indústria

Quatre illes
un país
cap frontera

Lluna de Caoba

Ramon Tous

Fotos: Biel Thomàs

La setmana de la Darrera Fira, com marca la tradició, es presentà inestable i plujosa. Els dies, ja decididament fresquets, ens recrearen amb ennigulades sobtades, arcs de santmartí, cametes d'aranya, soletlets inesperats, llamines imperceptibles, i de tant en tant, ruixats i aigua de bim-bola. Un temps, en definitiva, rúfol i poc col.laborador. De nit, en canvi, va lluir, de dimecres ençà, la més coneguda i estimada de les estrelles de la contrada: la senyoreta Vivian Caoba.

Amb llum pròpia i fent la competència a la magnífica Lluna plena que ens acompanyà fins a Sant Lluç, l'artista mallorquina ens va voler fer una fermança especial amb un espectacle dissenyat en exclusiva per al selecte i incondicional públic llucmajorer i per al seu escenari preferit: *El Galliner*, el cafè-teatre del Recreatiu.

Agombolada com sempre pels seus incondicionals, aconseguí, en aquesta ocasió, arreplegar admiradors de la seva inconfesada vila natal i una nodrida representació de les poblacions de tota la comarca. El públic llucmajorer, però, s'hi deixà sentir amb força i demostrà, un cop més, que l'actuació de la *vedet* internacional ha esdevingut el punt més esperat de la temporada i el plat fort de la programació d'aquest interessant experiment escènic que és *El Galliner* del Teatre Recreatiu.

Així, pogueren gaudir de les màgiques vetlades, personatges distingidíssims que configuren el bo i millor de la nostra vila, representants del món de les lletres, col.laboradors de la premsa local, personatges lligats als ambients musicals llucmajorers, venerables ancianes, joveçans riolers i, fins i tot, tendres infants.

Tant i tant va ésser l'èxit de l'espectacle, i tan càlida i oberta va ésser l'acollida per part del públic, que els promotors teatrals de la senyoreta Vivian no tengueren més remei que prorrogar les actuacions i

La "vedet" preferida dels llucmajorers

preveure una esperada reposició per al darrer cap de setmana de novembre.

No va ésser però, gens menyspreable, la presència d'importants personatges del món de la faràndula i la cultura que es desplaçaren expressament fins a la nostra ciutat amb motiu de l'espectacle: la sempre jove senyoreta Margaluz, amable i encantadora; el senyor Llonovoy, i la seva distingida excentricitat; el prometedor senyor Masegosa, jove artista continuador de la tradició titellaire llucmajorera; el respectabilíssim senyor José Antonio Pérez de Mendiola, temut

crític teatral actualment lliurat a més altes obligacions polítiques, que va fer gala en tot moment de gran sentit de l'humor i generosa cordialitat... i tants d'altres que en un moment o altre tengueren a bé de compartir amb nosaltres aquesta nova tradició de les nostres fires: l'espectacular Vivian Caoba.

En aquesta ocasió, la companyia de la senyoreta Vivian ens presentà un espectacle molt *xic*, amb un acurat vestuari, una rica escenografia i gran profusió d'efectes, gràcies a les tècniques audiovisuals més innovadores. La coreografia i el guió, no cal dir-ho, feren, per la seva gran categoria, les delícies d'un públic preparat i exigent.

Però allò que va fer de la funció d'enguany un moment estel·lar i fora de sèrie va ésser l'encertat fil conductor. Als seus confessats quaranta anys, la bellíssima senyoreta Vivian Caoba s'atreu amb un espectacle intimista de gran proximitat amb el públic. Va ésser una hora llarga de confessions i reflexions sobre la vida, la personalitat femenina i la predestinació enfilades amb l'argument de l'autobiografia de la protagonista. Un deu per als guionistes.

I un deu per al departament de màrqueting, que va preparar davantals, números de loteria, camisetes i, sobretot, un especialíssim calendari del 2001 per poder celebrar amb tots els mecànics i camioners del poble el 701è aniversari de la vila de Llucmajor.

Però *Lo mio es el show*, suggerent títol de l'espectacle d'enguany, és qualche cosa més que l'autobiografia d'una artista. Seguint les passes de la senyoreta Caoba des dels braços de sa mareta fins a l'èxit més rutilant, passant per ca les monges o els diumenges parroquials, tots pegarem una mirada de coa d'ull a la nostra pròpia història de la mà d'una encertada selecció musical. Si s'ha dit que *Forrest Gump* no és la història d'un home, sinó la història recent d'Amèrica, *Lo mio es el show* és molt més que la història d'una senyoreta, per cert, estupenda. ♦

La senyoreta Vivian i la senyoreta Rosita Forsale amb donya Catalina Cirer, governanta de les Balears i gran aficionada al futbol i al cabaret

L'Ajuntament de Llucmajor visita el poble saharauí

Guillem Salvà

Els passats dies 19 al 23 d'octubre, com a representant de l'Ajuntament i com a regidor d'Acció Social vaig participar a la Delegació Balear que visità els refugiats del Poble Saharauí, que es troben a la Hammada de Tinduf al sud de la nació argelina; formaven la Delegació 150 persones de les que 47 eren polítics, Govern Balear, Parlament, Batlles, Regidors i UGT.

Per altra banda grups de joves representant totes les organitzacions amb un nombre de 60, participaren a unes trobades amb els joves saharauis al poblat de Ad-Dajla.

Fins a un total de 150 persones que viatjaren a l'Algèria eren famílies que ja havien visitat els poblats altres anys, o havien tingut nins adoptats aquest passat estiu.

El principal motiu de la Delegació era dur-los menjar, medicaments i

vacunes que necessitaven amb urgència, essent aprofitat per tots els components per dur-hi, tota classe de coses, des de roba, pinta llavis, llaunes de conserva, joguines, i fins i tot bici-

cles per els al.lots.

Es varen mantenir reunions amb els Ministres del poble saharauí, de Sanitat, Cultura, el President del Parlament, i fins i tot, els va concedir una

38

ESPORTS

SA PLACA

Col.lecció
Tardor - Hivern 2000

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR
C/. CARDENAL ROSSELL 48
TEL 971 120624 FAX 971 121247
e-mail: p.saner@teletel.es

ABIERTO DE LUNES-VIERNES 0900-1300

PARA SUS ANUNCIOS EN

hablamos
ESPAÑOL

**Ultima
Hora**

Mallorca
Magasin

wir sprechen
DEUTSCH

on parle
FRANÇAIS

Balears

**Daily
Bulletin**

we speak
ENGLISH

MAGATZEM

MAGATZEM SES FORQUES, S.L.

C/. Doctor Fleming, 10 (Llucmajor)
Tel.: 971 66 21 14 - Fax: 971 66 28 16

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

entrevista el Primer Ministre, en nom del President que ja que ell no va poder fer-ho, per trobar-se a la seu de la ONU.

El problema principal dels refugiats, no és altre, que estan cansats de demanar l'autodeterminació, mitjançant el referèndum acordat per diferents resolucions de la ONU i de l'OUA, que ja s'havia d'haver celebrat l'any 1992 a conseqüència del Pla de Pau de les Nacions Unides pel Sàhara Occidental, amb l'acord tripartit entre el Front Polisari, Regne del Marroc i l'ONU; no es va dur a terme i de llavors ençà els passen amb coverbos i no es realitza, ja que a l'aplaçament també acordat per celebrar-ho l'any passat tampoc va anar bé al Rei marroquí.

Els saharauis, viuen dins el desert, a uns 50 quilòmetres de Tinduf a la Hammada del mateix, sense cap mena de possibilitats per aprofitar la terra. Viuen si es pot dir viure, a uns pobles formats per "haimas" tendes de campanya que els va donar l'ACNUR, just devora les haimas hi solen tenir una barraqueta feta de fang, que sol ser la cuina, algunes de les haimas en-

demés tenen un petit excusat.

El poble saharauí no té doblers, utilitzen la mateixa moneda argelina, i els pocs que en tenen, poden comprar al seu zoco un poc de menjar, molt bàsic, patates, cebes, pastanaga, i pot ser si tenen sort qualche tomàtiga, tot això repartit en tres o quatre "puestos", que tots junts no en fan un de la nostra plaça.

La seva estructura política està formada per províncies (Wilayas) l'Aaiun, Es-Esmara, Ausred i Ad-dajla, pot ser dins una extensió de dos quilòmetres quadrats; cadascuna de les wilayas disposa d'un hospital. Les wilayas estan formades per "Dairas" pobles, que disposen d'una escola "madrazas" i un petit dispensari mèdic per petites cures i malalties de poca importància. Cada dues wilayas tenen una escola superior, la que visitarem va ser del "12 d'Octubre" que té una capacitat per 3000 nins i nines, on hi assisteixen des dels 12-13 anys i fan l'ESO, i els preparen per poder accedir a les universitats que els ofereixen places que no han pogut cobrir, pel que mai saben no saben els estudis que faran. Hi col·laboren els països

d'Argèlia, Cuba i Espanya. En el cas nostre actualment a les Illes Balears hi tenim 7 becaris a l'UIB.

El problema gros d'aquesta gent és que no veuen res més que obtenir la seva independència, i estan disposats a tot, inclús arribar a la lluita militar, segons ells dins 1-2 mesos, per tal de cridar l'atenció mundial, i poder aconseguir el seu referèndum.

Per la nostra part, l'Ajuntament de Lluçmajor, està present com a membre del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació, al qual aporta una quantitat anual, i és el Fons el que s'ocupa en tot moment d'ajudar-los mitjançant les sol·licituds que fa na Fatma, delegada a les Illes del Poble Saharauí.

Volem recordar que Lluçmajor, en col·laboració amb l'Associació d'Amics del Poble Saharauí, aquest passat estiu va acollir 7 nins, durant els mesos de juliol i agost.

En nom del Batle i del poble de Lluçmajor, vaig fer entrega d'un plat commemoratiu dels 700 anys de la nostra vila, al Sr. Buchraia Beyun, Primer Ministre de la RASD, en recordança de la visita. ♦

Ara és més fàcil

NORMALITZAR EL NOM ARA ÉS FÀCIL. CORREGIR ELS LLINATGES, TAMBÉ.

Tenir el nom oficialment en la nostra llengua és possible de manera senzilla i ràpida.

Sense esperar i sense paperassa, ja no hi ha excuses.

A petició de l'interessat o del seu representant legal, l'encarregat del Registre Civil escriurà el nom en català.

També es poden regularitzar ortogràficament els cognoms quan la forma inscrita al Registre Civil no s'adeqüi a l'ortografia de la nostra llengua.

QUÈ NECESSITES PER REGISTRAR OFICIALMENT EL NOM EN CATALÀ?

- ✓ el llibre de família dels pares i el propi (si en tens)
- ✓ el carnet d'identitat
- ✓ la teva presència i, si ets menor d'edat, la de la persona o les persones que tenen la teva representació legal

En cas que estiguis inscrit en un registre diferent d'aquell en què fas la diligència, cal un certificat literal de naixement.

Només ho has de sol·licitar al Registre i emplenar un formulari!

(Llei 40/1999, de 5 de novembre, sobre nom i llinatges i ordre d'aquesta)

Amb la col·laboració de

GOVERN
DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

Quatre illes **un país** cap frontera

“S’Espigolera” per a Sebastià Cardell

Presentació de “Cultura oral a Lluçmajor”

Redacció

Fotos: C. Julià

El dia 12 d'octubre, a les 20,30 hores, la Sala d'actes de l'Ajuntament de Lluçmajor fou l'escenari d'una doble activitat. Per una banda, es presentà el llibre **Cultura oral a Lluçmajor** i, per altra, es dugué a terme el lliurament de les estatuetses de “S’Espigolera” en reconeixement de mèrits en els àmbits filològic, literari i folklòric que, en el marc de la celebració dels 700 anys de Lluçmajor, l'Ajuntament acordà, per unanimitat, lliurar a diferents personalitats lluçmajoreres relacionades amb el món de les lletres nostrades.

En primer terme es procedí, per part de Miquel Sbert, a la presentació del llibre **Cultura oral a Lluçmajor**, obra de contingut etnogràfic i folklòric, coordinada per Sebastià Cardell, Bartomeu Font i pel propi M. Sbert. El volum, editat per l'Ajuntament i bellament il·lustrat amb motius procedents de la cultura popular, conté dos blocs: el primer, són les transcripcions fetes per S. Cardell de les “explicacions” que, entre els anys 1925 i 1929, anotà, al marge de les cançons tradicionals que recollia, Joan Mòjer i Noguera (l'amo en Joan de ses Males Cases). Aquestes explicacions o acotacions són un petit compendi de saviesa popular i constitueixen un recull lingüísticament molt atractiu. Aquest text és el complement idoni de les **Cançons populars mallorquines**, arreglades pel propi Mòjer i, fa poc temps, editades amb gran cura per S. Cardell. El segon bloc, és integrat per les transcripcions (degudament ordenades) d'un aplec de cançons populars (algunes d'elles originals) que, el 1988, S. Cardell recollí “directament” de Margalida Munar i Puigserver “Pola” (1900-1996). Es tracta d'un recull de mostres de poesia de tradició oral, de gran qualitat, que conforma una baula més en la trajectòria de folklòrista de Cardell. **Cultura oral a Lluçmajor** conté també un pròleg de M. Sbert on es fa una aproximació a la cultura de l'oralitat com a tret distintiu de la personalitat del nostre poble.

La segona part de la vetllada cobrà una altra dimensió. Sebastià Cardell

Miquel Sbert va presentar el llibre “Cultura oral a Lluçmajor” a la sala d'actes de l'Ajuntament, presidit pel batle Sr. Lluç Tomàs, pel tinent batle Sr. Joan Jaume i la regidora de Cultura Antònia Suñer.

prengué la paraula per, en primer terme referir-se breument al llibre esmentat i llegir un “tast” de les cançons que madò Pola salvà per a la memòria futura. La selecció fou una delícia de sensibilitat i agudeses.

En segon terme, Cardell inicià els seus mots d'agraïment per la distinció que li havia estat concedida (ell era un dels guardonats per l'Ajuntament amb “S’Espigolera”). En aquests moments, les paraules del mestre, un punt tremoloses d'emoció i sempre mesurades, esdevingueren una lliçó d'aquelles que alhora que endolceixen l'oïda, esperonen l'ente-

niment i reviscolen l'ètica somorta. El senyor Cardell, fidel com sempre a la seva pàtria que és la seva llengua, o a la seva llengua que és la seva pàtria, ens donà compte del perquè de la seva perseverança, de la seva laboriositat, de la seva coherència. Esbrinà per a nosaltres quins són els fonaments, biològics i culturals, del seu compromís amb la llengua catalana i com d'aquest compromís amb les arrels en deriva el compromís amb el present i amb el futur. Cità Alcover i Costa i, com podia ser d'altra manera?, Maria Antònia i, a través de la paraula poètica dels seus mestres revifà i projectà

Sebastià Cardell ens va donar un “tast” del seu recull de mostres de poesia de tradició oral

envers el futur la invitació a seguir l'exemple d'aquells que, des d'antic, han entès que la nostra llengua som nosaltres i que el futur nostra va indissolublement lligat a la fidelitat activa al més alt dels nostres béns patrimonials, al nostre signe d'identitat més pregon.

El senyor Cardell és una persona que està ben legitimat per parlar sense complexos d'amor a la llengua, de servei a la llengua. Ell pot convidar, des de la fiabilitat que dona haver servit amb escreix, els seus compatriotes, les autoritats i la gent del carrer a servir "la dama". Podria fer-ho, si el seu caràcter li ho permetès, amb força i una certa ira. Ell però, ha preferit sempre el treball silent, constant. Ha escollit sempre fer-ho amb la seva paraula ponderada, minuciosament treballada, curosament seleccionada, sense cap estridència, amb una cortesia aclaparadora. Aquesta ha estat la seva particular manera d'escriure la seva personal pregària per la llengua. Així doncs, resulta molt gratificador per a aquells que encara estimen la llengua de la terra, en una ocasió solemne com la de la nit de "S'Espigolera", sentir de la boca del mestre respectat l'explicitació d'uns principis que, per molt que alguns s'hi encaparrin, no desapareixeran mai. Perquè són l'arrel de la soca alcoveriana.

Després del parlament de Sebastià Cardell s'inicià la cerimònia de lliurament de les quatre "Espigoleres". Tres foren donades, a títol pòstum, a

El batle Sr. Lluç Tomàs va atorgar una "Espigolera" a Sebastià Cardell i Tomàs

diversos personatges llucmajorers destacats en el camp del folklore (Johan A. Mòjer i Noguera) o de les lletres (el sacerdot i poeta Sebastià Guasp i Cerdà i el poeta Francesc Pomar Bonín). L'altra fou l'atorgada a Sebastià Cardell i Tomàs. Prèviament al lliurament de les distincions, Bartomeu Font Obrador, llegí les biografies dels guardonats i, posteriorment, el Batle clogué l'acte amb unes paraules de reconeixement als mèrits dels distingits, tot emmarcant la sessió en el context de les celebracions dels 700 anys de Lluçmajor.

Des de Lluçmajor de pinte en ample valoram molt positivament l'acte municipal tant pel contingut

com per les formes i felicitem les famílies dels guardonats amb les distincions a títol pòstum. Però, de manera especial, hem de subratllar la satisfacció que ens produeix el fet que la labor del nostre col.laborador i mestre, el senyor Cardell, sigui objecte de reconeixement institucional a Lluçmajor. No cal dir que, des de la nostra revista, som ben conscients dels valors i del que representa Sebastià Cardell en relació a la coherència i la constància en la defensa activa de la llengua catalana i de la cultura amb tot el que això significa.

Enhorabona, senyor Cardell i que "S'Espigolera" sigui un estímul més per continuar amb la vostra feina. ♦

Muévete con Renault

Tres pilares muy importantes para que tu vida no se pare:

- Vehículo de Sustitución.
- Menú Amarillo sin cita previa.
- Servicio de Asistencia 24 horas.

Y muchos más servicios a tu disposición:

- Exposición: Vehículos Nuevos y Vehículos Ocasión.
- Servicio Post-Venta: con mecánica, electricidad y carrocería.
- Vehículos de demostración.
- Boutique Renault.

SERVICIOS RENAULT. Nos movemos para que no pares.

RENAULT

Agencia RENAULT
BARTOMEU JAUME NADAL s.a.
 Ronda Migjorn, 123- Tel.: 971 66 01 40 / 971 66 00 41 - LLUCMAJOR

Conèixer la nostra història

Bartomeu Font Obrador,
de la Reial Acadèmia de la Història

Just al bell punt mitjà de les celebracions evocadores del setè centenari de la vila reial de Lluçmajor -projecte de l'originària pobla que graciosament manà el rei Jaume II de Mallorca a les seves Ordinacions de l'any 1300- la nostra ciutat nadiua, passades les Fires, encara s'ofereix oberta al gran llibre de la seva singularíssima història. L'exposició iconogràfica i documental al Casal de ca s'Hereu, del carrer de la Fira, organitzada pel magnífic Ajuntament de Lluçmajor, amb el lema "Conèixer la nostra Història", palesa el desig i la necessitat d'il·lustrar-nos en les tradicions i el passat històric, ple d'esdeveniments de tota mena al llarg de set centúries, grans i modestes, gojosos i decebedors, però tots ells ben nostres, conseqüència del devenir dels temps i dels factors humans, tant individuals com col·lectius. Evocació i homenatge al mateix llinar del segle XXI que ens introdueix al nou mil·lenni. Un passat que és el nostre i que ens ha fet a tots així com som en realitat, del qual hem de prendre moltes i variades lliçons i que cal conèixer molt millor.

La magna exposició oberta fins al dia 30 d'aquest mes és una mostra excepcional de l'obra de l'artista pintor Faust Morell Bellet, marquès de Sollieric, deixeble de Joan Mestre. Aquest magnífic pintor retratista que, inspirat en un quadre de Francesc Tomàs de Taixequet, bisbe d'Empúries, del segle XVII, propietat del comte de Ribes i que es pot veure a la possessió dels Calderers, fou capaç de crear una obra renovada i plena de vi-

da i dignitat, com es pot veure en la mateixa exposició.

El gran tema de la Batalla de Lluçmajor, pintat l'any 1902, encapçala la mostra, que té per escenari el monumental celler que reuneix l'exposició. Per gentilesa de l'Hotel Son Vida, aquesta obra mestre de la pintura històrica mallorquina que ja figurà a l'escenari del teatre Recreatiu, quan l'octubre del 1972 es presentà el primer volum de la Història de Lluçmajor, és el millor referent de tots els esdeveniments que per la mestria d'aquest pintor excepcional poden fer reviure el tràgic episodi que tant de renom dins l'historiografia general ha donat al mateix Lluçmajor.

Altre tela de gènere i gran format, la Vetla de Jaume III, pintat l'any 1924, figura a la mostra llucmajorera, obra també de Faust Morell. La representació d'aquest oli, antiga propietat de Fernanda Truyols, viuda de Ramis d'Ayreflor, és, si cal, més entranyable per la representació del monarca dissortat ja traspasat dins la seva llitera i plorat per la reina Violant i la infanta Isabel sense faltar-hi l'infant Jaume nafrat a la cara i assistit pel cirurgià Berenguer Julià. D'ella hi ha un bocet enviat per l'artista pintor al Palau d'Orient de Madrid.

Altre quadre històric de gran lleu també pintat pel mateix artista, l'any 1925, és de Carles V adorant la Veracreu, motiu tan escaient en aquestes Fires, tot celebrant la commemoració del V centenari del naixement de l'emperador Carles que atorgà el Privilegi de Fires a Lluçmajor, l'any 1543. Aquests dos darrers s'exposen per cortesia de l'Excelentíssim Ajuntament de Palma. Són,

doncs, els tres quadres de temàtica històrica els més representatius de l'art i magnificència de Faust Morell i una ocasió assenyalada aquesta per la coincidència de les mateixes tres obres.

Set retrats de gènere històric i d'època i d'estil barroc, així mateix propietat de l'Excelentíssim Ajuntament de Palma, té l'honor de reunir, en aquesta ocasió, les figures més representatives dels dinastes reials mallorquins, rebroll esponerós del casal catalano-aragonès, Nuno Sanç, Constança d'Aragó, Jaume II, Sanç I, Jaume III, l'infant Ferrà i l'infant Jaume, alguns d'ells tan relacionats amb la història de Lluçmajor, integren el conjunt artístic i històric.

No podien faltar-hi les glòries religioses, col·laboració de l'Església Parroquial, que tant honoraren Mallorca, diòcesi de procedència, com Sardenya i Pamplona. Ens referim als retrats dels bisbes Francesc Tomàs de Taixequet, Pere Roig i Noguera i Mateu Jaume i Garau, a més d'Antoni Puig i Duran, abat mitrat de la Col·legiata d'Olivares de Granada. Altres quadres retrats s'hi poden veure com els de fra Antoni Ripoll i Salvà, restaurador del Terç Orde Regular a Espanya, contribució del convent de Sant Bonaventura, sor Victòria de la Creu Salvà, Superiora General de les Germanes de la Caritat, del mateix convent i Maria Antònia Salvà de la Llapassa, de la Galeria de Fills Il·lustres de Lluçmajor.

A més del Privilegi original de Fires, del títol de Ciutat de Lluçmajor i del document de compravenda de l'immoble per Casa de la Vila, és especialment evocadora la col·lecció

SPORTS

ca'n salom

Sabates

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Lluçmajor

Infantil i juvenil

(Talles 18-40)

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

LL
S
I

C/. Major, 107 - 07620 - Lluçmajor

Tel./Fax 12.07.97 - Mòbil 909.78.42.20

"La batalla de Lluçmajor" de Fausto Morell

dels set quadres que mostren en les corresponents planimetries i alçats el gran projecte de l'actual església parroquial dissenyats per l'arquitecte reial Isidro González Velázquez.

L'aportació documental en deu vitrines al centre de l'exposició, amb l'encapçalament de la qual s'hi veu la imatge del rei Jaume II de Mallorca, fundador de la vila i municipalitat de Lluçmajor, original de l'artista escultor Pere Pujol, comprèn els grans temes de la Batalla de Lluçmajor, les Fires, la Casa de la Vila, Monarques i Batles de Lluçmajor i memòria honorífica de Maria Antònia Salvà de la Llapassa i hi juga un gran paper la documentació històrica de l'Església amb referència a la Parròquia, el Convent, Santuari de Gràcia, Cementiri Municipal i s'Arenal, a més de les

Germanes de la Caritat i dels Sagrats Cors.

Enguany es compleix el 95 aniversari de la traslació, des de València, de les despulles del rei Jaume III de Mallorca, fins aleshores oblidat. Per això volem recordar-ho aquí per honorar la seva memòria i encoratjar, si és possible, les institucions corresponents per tal de restaurar la creu que l'octubre del 1949 s'aixecà al Camp de la Batalla, ja que a l'exposició Conèixer la nostra història, s'hi pot veure el gran projecte monumental, encara incomplet, de l'arquitecte Gabriel Alomar Esteve.

Mateu Obrador i Bennàssar va escriure un article a l'Almudaina el 18 de març de 1905, amb motiu de la recuperació de les despulles de Jaume III. Digué: "La crítica y erudición his-

tóricas podrán, reflexiva y fríamente, aquilatar, pesar y discutir los aciertos o errores del biznieto de don Jaime I, al través de sus desdichas, de las circunstancias que le rodearon y de la adversa fortuna con que en todo tiempo hubo de luchar y la recuperación de éste nos hace sentir la emoción sincera, la simpatía y la conmiseración, y asentir a lo que, en cierta ocasión memorable, nuestro ilustre historiador Quadrado -gran devoto y adicto del mártir de Lluçmajor- decía a sus amigos: "Sea como fuere y diga lo que diga la Historia, prestemos oído, por un momento siquiera a la voz del corazón: un padrenuestro y una plegaria, por el alma del que fue Rey de Mallorca, por el reposo eterno de Jaime III el Desdichado". ♦

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Forti)
Tel.: 45 70 78 • PALMA

Llaços i Botons
 Margalida Tomas
 Mercoria - Llençoria
 Brodats
 C/ Major, 101 - Tel. 971120134
 07620 LLUCMAJOR

Testimonis documentals de la nostra història

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

(XXXV) Diferències entre l'Ajuntament i el Govern Superior Polític de la Província sobre el Claustre de Sant Bonaventura (1836). Segona part.

Hecho cargo de la expuesto y deseando tomar una resolutive que ponga termino a las contestaciones que sobre el particular han mediado, le pasé nuevo oficio a fin de que se sirviera manifestar especificamente o remitirme copia de los titulos en virtud de los cuales puede el algibe en cuestion percibir agua de la fuente de Son Reus, que V. dice propia del comun de esta villa. A ello me ha contestado lo que copio: Para poder manifestar a V.S. los titulos en virtud de los cuales los algibes del suprimido convento de Observantes de Llummayor pueden percibir aguas de la fuente de Son Reus, seria necesario examinar con detencion los documentos que existian en el Archivo del citado Convento, lo cual no es obra del momento ni lo permiten las perentorias obligaciones que pesan sobre las oficinas; pero a estas les basta para titulo legitimo la pacifica posesion en que se hallaba dicho Convento, desde tiempo inmemorial de percibir dichas aguas por no poder ser privado de ellas y con mayoria de razon siendo las mismas aguas de todos los vecinos de Llummayor y no de los concejales del Ayuntamiento por ser estos simples administradores. Estos datos los con-

sidera esta oficina suficientes para que V.S. pueda acordar la providencia definitiva que indica en su oficio de ayer que dejo contestado.

Enterado de ello y de lo demas que arroja el expediente, he acordado manifestar a V. como lo hago, que el ramo de Amortizacion jamas ha cedido la propiedad del algibe, sino solamente el uso de las aguas del mismo a beneficio y para abasto del publico y que este no queda perjudicado en su derecho atendidos los terminos y la obligacion impuesta al arrendatario del huerto y que considerando fundadas las razones con que el Comisionado de Amortizacion sostiene el derecho de percibir el agua, seria muy sensible que sin razones poderosas se entrare en un litigo que perjudicara a la vez a los fondos publicos de esa villa y a los que han de servir para pago de los acreedores del Estado. Dios guarde a V. muchos años. Palma 9 de Noviembre de 1836. Antonio Sariaña (rubricado). Sr. Alcalde 1º Constitucional y Ayuntamiento de Llummayor.

Este Ayuntamiento ha visto en el B.O. n.1551 el anuncio del remate de un huerto procedente de los suprimidos franciscanos de la presente villa contiguo al suprimido Convento en el cual si bien se expresa que va incluido un pequeño patio o cerradito aviso en el cual hay las Bocas del deposito de agua perteneciente al edificio, esto es el Convento, este Ayuntamiento a quien queda cedido hace de su deber

hacer presente a V.S. que por falta de explicito lenguaje pudieran suscitarse dificultades con el que resulte adquirente del expresado huerto, pues no se expresa en el anuncio, que este Ayuntamiento o las personas delegadas para los usos a que tiene aplicacion el edificio, tengan derecho de pasar al pequeño patio o cercadito anejo, en que hay las Bocas del Deposito de agua potable cuya pertenencia es a favor del dueño del edificio, que es este Ayuntamiento queda reconocida en el mismo anuncio de que va hecho el merito y pertenencia que tambien se reconocio por el ramo de Amortizacion en el tiempo que se ha arrendado el huerto y en cierto expediente que obra en la V.S.

A fin de poner bien en claro el derecho de este Ayuntamiento y evitar sucesivas disputas espera poder ser a conveniencia publica que V.S. se sirva disponer que se inserte en el Boletín Oficial nuevo anuncio sobre el remate del expresado huerto especificandose que el deposito de agua potable que hay en el pequeño patio o cercadito anejo y en el cual hay la Bocas de dicho deposito pertenece a este Ayuntamiento, como dueño del edificio que fue convento de franciscanos de Llummayor y que para utilidad de las aguas a aquel deposito tiene derecho este Ayuntamiento o las personas delegadas de entrar y salir en el pequeño patio o cercadito anejo de que se ha hecho memoria. Dios, etc. Llummayor 18 Febrero de 1843. ♦

AMLL, Convento

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embolits
- Cuixots
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Cuina Tradicional

Antònia M. Bonet

Sydney ha acollit dignament la darrera trobada atlètica del mil·lenni i menys vergonyosa que decepcionant fou la participació espanyola del 2000; únicament onze medalles han aconseguit els atletes després de quatre anys de preparació, dedicació i esforç. Una de les guanyadores, la ciclista Margalida Fullana de Sant Llorenç, aconsegueix, després d'un cop de mala sort, medalla de bronze.

Un llarg període transcorre fins que el Baró de Coubertin reinstaura les Olimpíades i dona pas als Jocs Olímpics moderns. Aleshores, Grècia reviu l'antic esplendor; una successió d'Olimpíades arriba fins al moment actual que, per primera vegada i començant per París, surt del món hel·lènic i s'estén per tot arreu.

Es diu que Penèlope, divinitat de la fertilitat preparà els més memorables Jocs.

Tant de bo, com a l'antiguitat, es respectés la "treva sagrada" on se suspènien execucions, disputes legals i guerres.

A les primitives Olimpíades, el cinquè dia, el darrer, es dedicava al repartiment de premis, a l'acció de gràcies i al BANQUET, important fet cultural.

Perdius amb farcels de col

Per a quatre persones necessitem:

- dues perdius xapades per llarg
- una cullerada de saïm
- una cullerada de farina
- una ceba capolada i quatre alls
- canyella, pebrebò i farigola, 20 grams de mantega, un tassó de vi negre, una copeta d'aiguardent
- Fulles de col sense tronxo, bullides en aigua i sal suficient, oli d'oliva, ous batuts i farina per rebossar les fulles de col.

Es dauren les perdius, la ceba, els alls, les espècies i farigola dins el saïm; es ruixen amb el vi i l'aiguardent, s'empolsa de farina i es cobreix d'aigua, deixant-ho coure fins que les aus siguin tendres.

D'altra banda, s'emboiquen les fulles de col bullides i escorregudes, formant un farcellet llarg i estret; s'enfarinen, es passen per ou batut i es fregeixen.

Dins una altra cassola es col·loquen les perdius cuites i els farcels fregits. Damunt, hi colarem la salsa de la cocció, afegirem julivert capolat, poc, la mantega, rectificarem de sal i farem coure lentament uns minuts.

Mantegades

- 150 grams de sucre, 150 grams de saïm, 300 grams de farina, un vermell d'ou i mitja tasseta de llet.

Es mescla el sucre amb el saïm, s'afegeix l'ou, la llet, i en darrer lloc la farina. Quan ho tendrem ben pastat, amb l'aprimador farem làmines d'un centímetre de gruix que tallarem amb un motllo rodó del tamany que tinguem o que ens agradi.

Es col·loquen sobre una llauna lleugerament untada d'oli i es couen a forn suau de 10 a 15 minuts.

Es deixen refredar i s'empolcen de sucre.

Aquesta recepta ens l'ha cedida n'Antònia Arbós, gelosa guardiana d'especialitats tradicionals. ♦

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

N.I.F. B 07814650

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 659/17 05 70
Llucmajor

DOLÇ I SALAT

**FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST**

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

II Congrés de Premsa Forana de Mallorca

Catalina Font
Fotos: C. Julià

L'Associació de la Premsa Forana de Mallorca va començar a funcionar el 1978 i va néixer amb la finalitat de representar, gestionar i defensar els interessos comuns de les publicacions així com també per potenciar el foment i la difusió de la llengua catalana.

Actualment formen l'APFM un total de 49 publicacions i n'han estat presidents Santiago Cortès, Biel Masot, Carles Costa i, actualment ho és Miquel Company.

Val a dir que el tiratge global és de 97.000 exemplars la qual cosa significa que en relació amb la població dels municipis on s'edita passa el 65%.

Tots i aquests esforços (recordeu que la majoria de publicacions de l'APFM són possibles gairebé només gràcies als esforços d'un grup de gent que vol tirar endavant aquesta aventura) l'Associació és encara un espai bastant ignorat en sectors allunyats del seu lloc d'origen i una de les causes d'aquesta ignorància possiblement és a causa del menyspreu que s'ha tingut (i encara en alguns casos es té) de la realitat i del cabal comunicatiu en la nostra llengua.

Dit això, afegirem que els passats 27 i 28 d'octubre es va celebrar aquest II Congrés a l'Auditori de Sa Mániga (a Cala Millor) on assistiren un bon nombre de representants de les publicacions associades, entre elles la revista "Lluçmajor de Pinte en Ample". Durant aquest dia i mig de congrés es varen discutir temes que interessaven ben directament la redacció i composició de les diverses publicacions (el tema de les subvencions, el de la in-

El president del Govern Balear, Sr. Francesc Antich va fer l'acte d'obertura del Congrés, juntament amb la presidenta de la Comissió de Cultura del CIM, Sra. M. Antònia Vadell, el batle de St. Llorenç, Sr. Mateu Puigròs i el president de l'APFM Sr. Miquel Company

El Gran Wyoming ens va fer una ponència sobre la televisió actual

NUEVO Coupé

... AHORA CON AIRE ACONDICIONADO GRATIS O DESCUENTO EQUIVALENTE

DESDE 2.181.000 ptas* (13.108,07 EUROS)

El número 1 en ventas de su categoría, por tercer año consecutivo, ahora con aire acondicionado gratis o descuento equivalente. Disfruta de todo un deportivo a un precio sin competencia, con un completo equipamiento y un reducido consumo.

*Precio recomendado en Dinamarca y Suecia. Incluye: Impuesto de matriculación, IVA, transporte, Descuento Promocional y Plan Financ. Oferta válida hasta fin de mes para vehículos en stock.

SERVEI TALLER MECÀNIC J. TOMÀS - C/ Antoni Maura, 50 - Tel. i Fax: 971/66 14 72 - Lluçmajor

formatització de les revistes -el Dr. Llorenç Valverde ens en va parlar-, temes d'autogestió econòmica, necessitat de potenciar la informació en català...) i gaudiren d'una sèrie de ponències i debats d'entre els quals volem destacar el del periodista del Diari de Mallorca, Matias Vallès i la darrera ponència, sobre la televisió actual, a càrrec del famós "Gran Wyoming", conductor de "Caiga quien caiga".

Assistiren diverses personalitats del nostre món polític com el President de l'Executiu, Sr. Francesc Antich, el batle de Sant Llorenç des Cardassar, la presidenta de la comissió de Cultura i Joventut del Consell, Sra. Maria A. Vadell, el Conseller d'Agricultura Sr. Mateu Morro, el delegat de Cultura de l'Ajuntament de Porreres, Sr. Bernat Bauçà i el Director de Política Lingüística, Sr. Joan Melià, els quals també intervengueren en els debats.

Aiximateix es va retre homenatge a la figura de Josep Melià, personalitat que va contribuir de manera incisiva en el periodisme mallorquí i es varen guardonar les publicacions que tenen 20 o més anys de vida (el setembre que ve ens tocarà a nosaltres), en-

Biel Majoral i el seu grup ens animaren amb un concert extraordinari

tre elles la revista veïnada "Es Saig", d'Algaida. A més, també hi hagué un guardó especial per dos dels antics presidents de l'APFM, Santiago Cortès i Carles Costa.

Però no tot va ser feina ja que al final de la primera jornada el cantant Biel Majoral i el seu grup ens deleita-

ren amb un extraordinari concert que va animar la vetllada.

Per tot això, l'organització d'aquest congrés volgué respondre a les iniciatives exposades i també a la de convertir l'Associació en una entitat al servei dels seus associats, com de la societat a la que serveix. ♦

*Funeraria
Mare de Déu de Lluc S.L.*

A. SASTRE

*C/ Revolta, 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)*

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a Lluçmajor, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: 971 62 01 46, i a Lluçmajor vos atindrà personalment el nostre representant, al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: 971 66 18 62

*C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Lluçmajor)*

**C/. GRUP ESCOLAR, 68
LLUCMAJOR
TEL.: 971 12 10 81**

Gimnàs a Punt

ACTIVITATS PER A TOTA LA FAMÍLIA

JAZZ	TAEKWON-DO
AERÒBIC	HAPKIDO
STEPS	MANTENIMENT
AERÒBIC INFANTIL	SAUNA
GIMNÀSTICA ARTÍSTICA	SOLÀRIUM
	MASSATGES

**SALA DE MUSCULACIÓ AMB
LA MÉS MODERNA MAQUINÀRIA**

**700 M² D' AMPLES I COMFORTABLES
INSTAL·LACIONS AL SEU SERVEI**

Sa penya d'es falcó

Les obres "estrella" del govern Gaspar no han estat el que esperàvem.

La bassa reguladora de la depuradora, zona ecològica, reserva de caça i refugi de colls blaus, des que al seu costat s'hi ha posat un abocador de baleigs i enderrocs, s'ha convertit en un focus de reproducció de rates, que infesten la zona, arribant al poble.

Amb l'abeurador rodona, després d'un any i mig de prémer, a la fi han fet l'ou, i ha estat nial. Les cares de lleó, en lloc d'esser de bronze com eren abans, han estat de fang.

La perllongació de la Ronda d'Antoni Ramis, s'ha convertit en una bassa que no regula res, i en un altre punt d'abocament d'enderrocs aferrat al poble.

Per a viatges com aquests, no es necessiten beaces.

....

Amb el 700è aniversari de la Vila de Lluçmajor, l'Ajuntament tira la "Sala" per la finestra.

Festes, balls, concerts, carreres, cavalls i cavallets, rodells i coets, partits de bàsquet milionaris... tot hi cap en aquest caixó de sastre que té com a cap visible en Joan Jaume.

48

El poble pot anar de festa en festa i de bot en bot sense haver de pagar res, i tot d'allò millor.

A més, estan creant riquesa i ocupació.

Unes quantes empreses escollides pels organitzadors de les festes, presenten factures milionàries a les arques municipals.

La gran quantitat d'activitats, moltes d'elles en dies festius o als vespres, ha possibilitat que certs empleats municipals haguessin de fer més hores de feina cosa que, en alguns casos, fa que quasi es dupliqui el sou que els correspon per l'horari normal.

Empreses com GADESA han pogut donar llocs de feina a persones que no en tenen i així també se'ns ha permès posar el nostre granet d'arena en aquesta creuada comuna: acabar amb l'atur nacional.

....

Un dels rum-rums que aquesta mesada circulen per la Vila fa referència al camp de futbol del Camp Municipal d'Esports.

Conten que un contribuent va demanar a un regidor:

- Què ha costat la gespa del camp de futbol?

La contesta va ser llampant:

- En fer-ne un tu, ja ho sabràs!

Ja ho diu el refrany, "geni i figura fins a la sepultura".

N'hi ha que no poden estar sense alçar el cul i tirar quatre coces en es capçalet.

....

Malgrat la bona voluntat que els Srs. J. Jaume, E. Velluire i H. Colom hi posen, no hi ha mans suficients per a lligar-ho tot així com pertoca. Les persones no es poden duplicar i quan ja van "a tota" els esforços tampoc.

Només això pot ésser el motiu que a la Trobada de Bandes que es va fer al Teatre Recreatiu, aquells que arribaren d'hora (a les 20:00 h.), ja no poguessin sentir sonar la banda de música d'Artà; que al Lluçmarrock es quedassin uns conjunts sense tocar per falta de gasoil a l'alternadora; o que a l'acte al qual havien de convidar tots aquells que han estat regidors del poble, i són vius, no hi convidassin en Guillem Barceló, que ho va ser per UM a la legislatura en què fou batle l'amo Antoni Zanoquera (1983-89).

Seria qüestió que per evitar l'estrés i aconseguir que puguin superar aquests dos mesos que queden de 700è aniversari, l'Ajuntament es plantejà si és necessari posar més gent a treballar en tan lloable causa. ♦

Com anam de cultura llucmajorera

Qüestionari 7

Triau una de les opcions (a,b,c,d)

1.- Lluçmajor, com a vila reial, celebra els seus primers 700 anys. I la parròquia, quants d'anys va celebrar?

- a- També 700 anys
- b- 1000 anys
- c- 750 anys
- d- 850 anys

2.- Si volem trobar l'aljub de Son Mesquida hem d'anar pel camí...?

- a- del Pèlag
- b- de s'Àguila
- c- de Son Marrano
- d- d'Alacantí

3.- Quin títol nobiliari té Don Damià Contestí Sastre?

- a- Marquès de sa Torre
- b- Cavaller del Sant Sepulcre
- c- Cavaller de l'Ordre de Malta
- d- Comte d'Ayamans

4.- Si anau a Barcelona, on trobareu aviat una exposició de fotografies de Toni Catany?

- a- Al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC)
- b- A la Pedrera
- c- Al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA)
- d- A la Fundació Tàpies

5.- Com es deia la cooperativa de consum que fundaren els sectors obreristes l'any 1907?

- a- La Vida
- b- Societat de Consums
- c- La Vida Nueva
- d- La Nueva Vida

Esports

CD Espanya

Futbol

M. Rubí

Foto: Joan Quintana

Tercera Divisió

Espanya, 2 - S. Maonès, 1
Atc. Balears, 2 - Espanya, 0
Espanya, 2 - Manacor, 0
Montuïri, 1 - Espanya, 0
Espanya, 1 - P. Calvià, 3 ..

Juvenils

Espanya, 10 - Sta. Maria, 0
Escolar, 0 - Espanya, 2
Espanya, 8 - Sineu, 0

Cadets

P. Pollença, 2 - Espanya, 1

Espanya, 0 - Pobler, 2
Espanya, 0 - Manacor, 14
Campos, 20 - Espanya, 0
Espanya, 4 - Badia, 2

Infantils

Espanya, 5 - Petra, 2
Manacor, 5 - Espanya, 1
Espanya, 1 - R. Llull, 1
Murer, 2 - Espanya, 2

Alevins 2a

Petra, 2 - Espanya, 4
Espanya, 9 - Algaida, 0

Infantils 3a

Espanya Atc., 4 - Es Raiguer, 2

Alevins futbol7

Sineu, 4 - Espanya Atc., 3
Espanya Atc., 1 - Ses Salines, 3
Ramon Llull, 5 - Espanya Atc., 5
Espanya Atc., 1 - Llosetenc, 1

Com veiem, els juvenils continuen devastant per allà on passen, amb unes golejades descumunals (20 gols en tres partits). esperem que no decaïgui i que la cosa acabi com ha començat.

No podem dir el mateix del conjunt Cadet, que ha encaixat 39 gols en cinc partits. Esperem que en aquest cas l'equip cadet millori ja que té encara molta temporada per davant. ♦

III Divisió C.D. Espanya. Juanse, Toni Aceïton, Omar, Oliver, Edu, Rebassa, Toni Mas, Angel, Luis Vilches, Aljama, Javi Aceïton, Raul, Matias, Manu, Ramon, Picazo, Dani, Bauzà, Roca. Entrenador: Miquel Magaña, Preparador físic: Raul Cobo, Fisioterapeuta: Denis Massanet, Encarregat material: Jaume Paniza, Delegats: Agustí Roig i Toni Morell

Notes colomòfiles

Mes d'octubre de 2000

Joan Jaume

El passat dia 14 d'octubre, va tenir lloc a l'Hotel Mallorca Marriot, del camp de golf de Son Antelm, a Lluçmajor la presentació del VII trofeu Ciutat de Lluçmajor amb motiu de la celebració del 700 aniversari de la nostra ciutat, patrocinat per l'Ajuntament de Lluçmajor.

L'acte començà amb una conferència i taula rodona a càrrec de sis destacats colomòfils internacionals: el campió del món, Jos Tone (Bèlgica), els grans fondistes Herbert Krhmer i Herbert Stoffel (Alemanya) i Fred Bloor (Anglaterra), Jurrines (Holanda), representant de la Ponderosa (granja de cria de coloms) i Van Der Sluyt (Holanda) veterinari de la Federació del seu país. Tots ells parlaren d'aquest esport que ens uneix i de la seva pràctica, seguidament contestaren a totes les preguntes que el públic es va fer i per acabar donaren la seva opinió sobre la celebració d'aquesta cursa de fons l'abril del 2002 des de la ciutat d'Almeria.

Acabada la conferència tingué lloc una amollada de coloms a l'esplanada que es troba davant l'hotel, en el moment de l'arribada de les autoritats. Al punt, tots els presents varen poder veure com a l'esbart de coloms que es va formar hi pegà el falcó uns quants cops abans de perdre de vista els animals.

Després del dinar, en el moment del cafè, el president del Club Colomòfil Lluçmajorer, en Gil Garau,

va presentar el VII Trofeu Ciutat de Lluçmajor.

El trofeu que es posarà en joc la temporada colomòfila de 2002 té uns nous caires que són: l'obertura a tots els colomòfils del món i molt especialment als europeus; els coloms que hi participin han de ser coloms nascuts l'any 2001, anella de niu de dit any; i, els premis en metall.lic arribaran a la quantitat de 2 milions de pessetes, el primer classificat s'emportarà un milió, quatre-cents mil per al segon i dues-cents mil per al tercer.

La proposta va tenir una molt bona acollida per tots els presents i s'espera una important participació.

Un altre tema ha centrat les activitats del club colomòfil lluçmajorer en aquest mes d'octubre. És la cele-

bració d'eleccions a l'assemblea de la Federació Balear. Una vegada elegits els representants dels clubs, dels esportistes i dels jutges, ells han d'elegir el president, càrrec que en aquests moments té dos candidats, el que fins ara ha estat el president de la Federació, en Pep Antoni Torrents, i en Joan Janer, soci del Club Lluçmajorer.

En Joan Janer ja va exposar les seves intencions al respecte el dia de l'entrega de trofeus de la temporada 2000 i en aquest mes d'octubre ha recorregut els Clubs de Mallorca, Menorca i Eivissa presentant la seva candidatura. A Lluçmajor, tingué una bona acollida per part de tots els seus companys de club. El seu programa està fonamentat en els següents punts:

- Primer els coloms, després els colomòfils i darrera els directius.
- Els comptes clars.
- Una federació més oberta i manco presidencialista, més lligada als clubs i menys prepotent.
- I noves idees per potenciar l'esport.

A hores d'ara, la Junta de Garanties Electorals de la Conselleria, ha suspès les eleccions que havien de tenir lloc el passat diumenge, dia 29 d'octubre de 2000 a la seu de la Federació Balear.

Per acabar, dir-vos que en el mes de novembre tindrà lloc el començament de les amollades de les nostres aus dintre de l'illa amb la finalitat de començar-les a preparar per a les curses. ♦

Bàsquet

Club Joventut Lluçmajor

I Autònomic Femení

Guillem Oliver

Foto: C. Julià

L'equip Senior Femení que juga a la categoria I Autònomic ha començat amb molta de força, han jugat quatre partits amb resultat favorable a tots quatre i són primeres del seu grup. No es pot demanar res més.

Aquest començament de temporada els ha fet pensar en la possibilitat, que hi és, no hi cap dubte, de pujar de categoria i quedar ben classificades al final de la lliga, jugar la lliguilla d'ascens i endavant... pujar de categoria.

Totes hi estan il·lusionades i això fa que juguin més i més bé. És un repte per a l'equip i si així fos, un repte per al Club que se veuria abocat a noves despeses, desplaçaments, etc. Bé és ver que hi ha subvencions, però és que ja serien dos equips, aquest i el Senior masculí jugant a categoria que en diuen "nacional" i això ja és per agafar-ho molt seriosament.

Ànim i endavant!

Entrenades per Antoni Darder i ajudat per n'Óscar, compten amb la col·laboració de la delegada de camp Marga Pastor; elles són: Marga Rotger, Marga Vidal, Cristina

Cerdà, Miquela Oliver, M. Antònia Monserrat, Xisca Noguera, Elisa Rosselló, Maria Server, Marisol Rodríguez, Marga Puig (se reincorpora, després de varies temporades sense jugar, Enhorabona!), Catí Vidal i Katia San Sebastián.

Que els seus desitjos es converteixin en realitat, la qual cosa només és possible treballant fort i guanyant partits. Elles s'ho mereixen. ♦

Gorg Blau

de Viatges

Pont de la Constitució

Sortida: 6 de desembre
Tornada: 10 de desembre

PRAGA

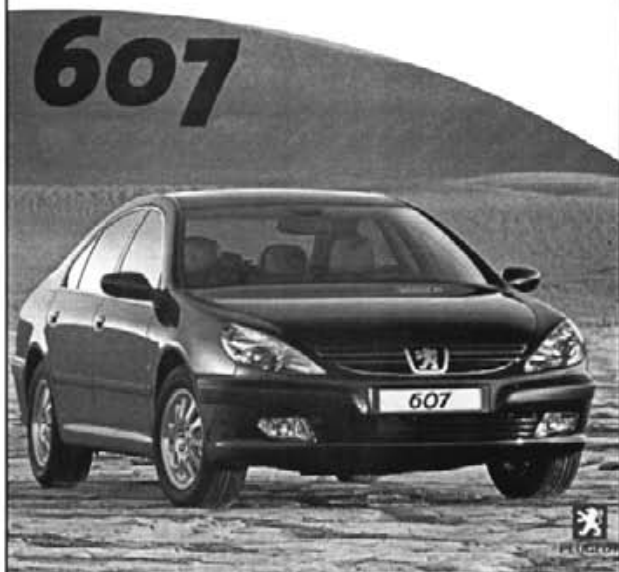
Hotel Diplomat ****

Preu: **71.200' -**

C/. Mallorca, 2 - Fax: 971 44 50 35
Tel.: 971 44 50 42 - 971 44 50 43 (S'Arenal)

TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT

Un cotxe per al segle XXI

C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21
EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

Recollida Selectiva

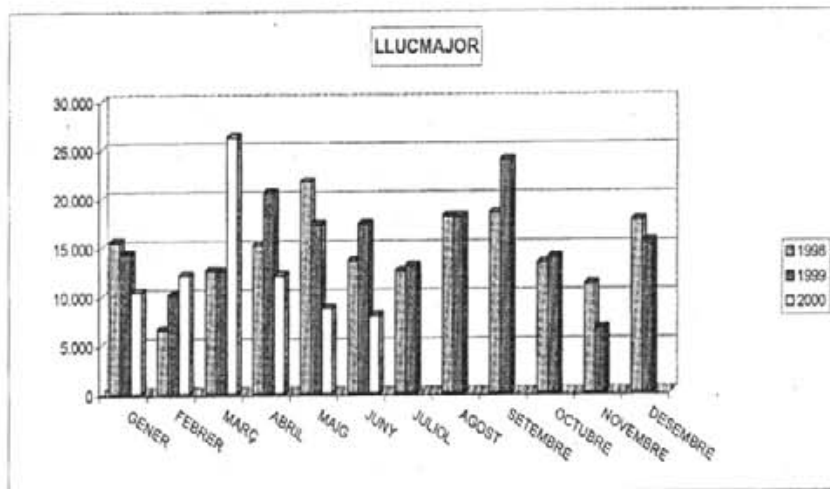
Consell Insular
de Mallorca

RECOLLIDA SELECTIVA A MALLORCA (exc. Palma)

dades en quilograms

VIDRE

	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	ACUMULAT fins juny
1998	15.550	6.584	12.610	15.197	21.094	13.588	12.499	18.138	18.459	13.311	11.170	17.853	85.223
1999	14.312	10.120	12.529	20.550	17.268	17.350	13.103	18.110	23.938	13.912	6.610	15.520	92.147
2000	10.407	12.113	26.261	12.085	8.698	7.980							77.542
DIF 99-00	-27,3%	19,7%	109,6%	-41,2%	-49,7%	-54,0%							-15,6%

52

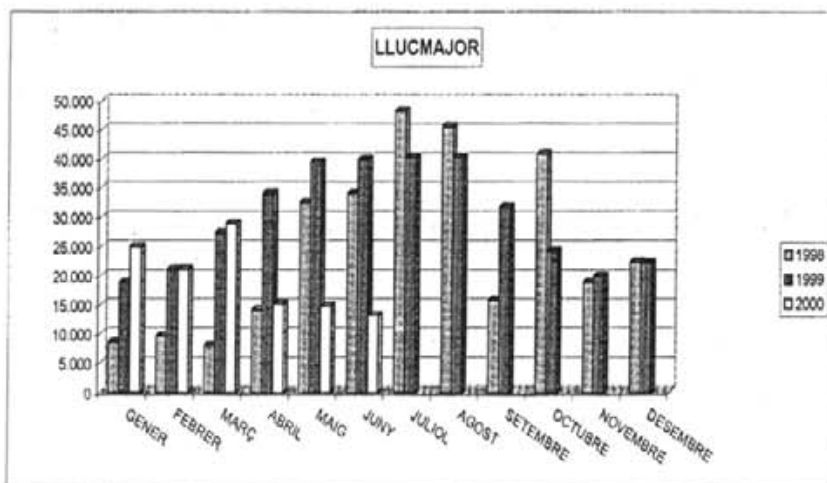
Consell Insular
de Mallorca

RECOLLIDA SELECTIVA A MALLORCA (exc. Palma)

dades en quilograms

PAPER-CARTRÓ

	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	ACUMULAT fins juny
1998	8.612	9.685	7.946	14.152	32.484	34.082	48.267	45.554	15.807	40.818	18.901	22.360	106.941
1999	18.839	21.084	27.379	34.189	39.488	39.951	40.300	40.214	31.778	24.335	20.054	22.168	180.926
2000	25.010	21.100	28.924	15.154	14.753	13.130							118.077
DIF 99-00	32,8%	0,1%	5,6%	-55,7%	-62,6%	-67,1%							-34,7%

Entre noltros

Dades extretes del registre oficial del Jutjat de Pau

Naixements

- Pere Ruiz Marín, fill de Jaume i Carme, nasqué el 29-9-00.
- Aitor Tomás Guardado, fill de Juan Antonio i María Vanessa, nasqué el 30-9-00.
- Andrés Ruiz Ariza, fill d'Andrés i Catalina, nasqué el 2-10-00.
- Claudia Revuelta Ayudarte, filla de Sidney Jean François i Concepción, nasqué el 2-10-00.
- Miquel Angel Llompert Salvà, fill de Miquel Angel i Rosa, nasqué el 12-10-00.
- Pau Tomàs Cano, fill de Miquel i Micaela, nasqué el 7-10-00.
- Juan José Beltrán Manjón, fill de Juan José i Nuria Monserrat, nasqué el 15-10-00.
- Maria del Mar Cardell Corraliza, filla de Bernat i Jerònima, nasqué el 17-10-00.
- Fabiola Beatriz Dot Fonoyet, filla de Joan i Maria Dolores, nasqué el 13-10-00.
- Paula Gallego Huguet, filla de Francesc i Apol·lònia, nasqué el 23-10-00.

Matrimonis

- Mateu Josep Lladó Pérez i Jerònima Feliu Rotger, es casaren el 25-8-00 al Convent de Sant Bonaventura.
- Miquel Martín Mascaró i Lluïsa Martín Serra, es casaren el 15-8-00 a la Casa Consistorial.
- Fernando Mairata Rams i Maria Magdalena Pérez Segovia, es casaren el 8-9-00 a la Casa Consistorial.
- Jaume Josep Cerdà Fernández i Francisca Gelabert Horrach, es casaren el 6-10-00 al Jutjat de Pau.
- José María Fernández González i Joana Maria Barceló Munar, es casaren al Convent de St. Bonaventura.
- Jaume Vidal Contestí i Sandra Laura Piñeiro Estrelles, es casaren el 7-10-00 a l'església de Ntra.Sra. de Gràcia.
- Carlos Miguel Prieto Martínez i Teresa Marín

Juárez, es casaren el 13-10-00 al Jutjat de Pau.

- Joan Mateu Salvà Taberner i Cristina Bezares Molina, es casaren el 30-9-00 a la Parròquia de St. Miquel.

- Ignasi Vila Riutort i Bàrbara Maria Manresa Roig, es casaren al 24-9-00 a la Parròquia de St. Miquel.

- Andreas John i Laura Punter Vilaró, es casaren el 23-9-00 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Juan Antonio Sánchez Galea i Joana Maria Garí Oliver, es casaren el 23-9-00 al Convent de St. Bonaventura.

- Xavier Jaume Fernández Jaume i Maluina Ethel Pastorino, es casaren el 20-10-00 al Jutjat de Pau.

- Ralf Lötsch i Maria Isabel Alcover Hernández, es casaren el 23-9-00 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Francisco Javier Martín Martín i María Inmaculada Montes García, es casaren el 21-10-00 a l'església de la Lactància (S' Arenal).

Defuncions

- Klaus Manfred Boettner, morí el 21-9-00 als 59 anys.

- Winifred Mabel Ford, morí el 1-10-00 als 85 anys.

- Susanne Hendrike de Groot, morí el 29-9-00 als 29 anys.

- Josefa Casals Salgado, morí el 12-10-00 als 80 anys.

- Patricio Cuadros García, morí el 12-10-00 als 53 anys.

- Andreu Mas Garí, morí el 17-10-00 als 74 anys.

- Antonia Cervantes Yuste, morí el 25-10-00 als 84 anys.

- Miguel Ferretjans Viladons, morí el 25-10-00 als 71 anys.

- Catalina Galmés Monserrat, morí el 25-10-00 als 82 anys. ♦

AXA

A AXA, TU ETS EL PROTAGONISTA

GUILLEM ROIG SASTRE

Agent

Tel. 971 780 600 Fax 971 780 616

Mòbil 639 060 077

ESPECIALISTES EN ASSEGUANCES DE:

- * VIDA I AMORTITZACIÓ D'HIPOTECA
- * PLANS D'ESTALVI I DE JUBILACIÓ
- * PLANS DE PENSIONS
- * COMERÇ I OFICINA
- * ACCIDENTS
- * ASSISTÈNCIA SANITÀRIA
- * COMUNITATS
- * INCENDIS
- * VIVENDA
- * CAÇA I PESCA
- * EMBARCACIÓ
- * RESPONSABILITAT CIVIL
- * DEFUNCIÓ
- * AUTOMÒBILS

ITAMBÉ:

- * INVERSIONS EN GENERAL

PERRUQUERIA

Finna

C/. d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

Sopa de lletres

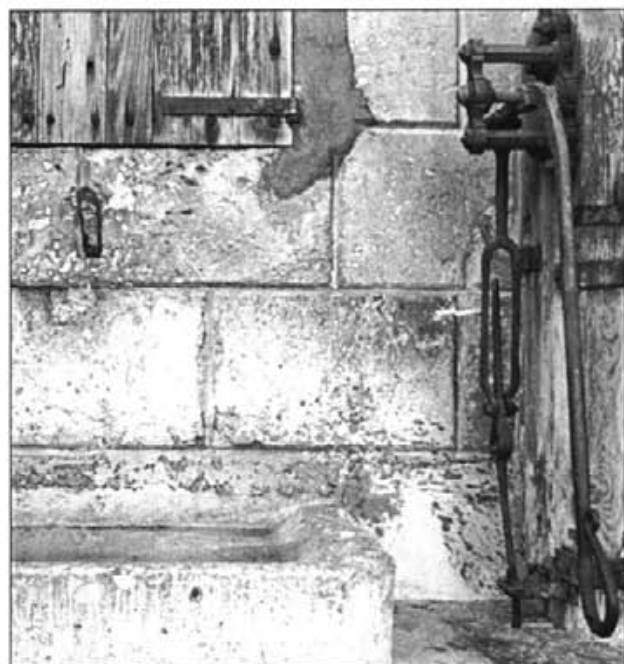
Llorenç Mascaró

9 unitats comercials de pes

Y A Ç L O N R V A Z P T S L O
 Z O G C L U S V H R D E A T L
 C E M A Z E O S P A G I C S O
 G A I S N R A Ç O L I F I P R
 O C R B R I O Q N S L J A Ç A
 M V N A H I A R Ç E L Y P F T
 A Y A T T M I H L A G N T R C
 T B R J S N U L D F O R E R K
 U V N R E O I S O M A D A C S
 E N S I D U B U S U B N O C B
 A S Ç L R M I O Q J C I N Y P
 J U T A L F A M I Y B O Z A Q

Solució del mes passat

- Garriguer, - Porquer, - Pastor, - Bover, - Cabrer, - Oguer
 - Indioter, - Tonedor, - Caçador, - Falconer

La rehabilitació de certes manxetes (fonts) del poble, fou una decisió encertada, quant a la conservació del patrimoni històric local.

Encara que hi va haver bona voluntat per part de qui decidí que es fes aquesta obra, qualche cosa falla en el sistema. Els veïnats de la zona del Convent i del C. Sant Miquel, es queixen que hi ha al.lots que deixen la manxeta oberta i si és el vespre s'han d'aixecar per aturar-la ja que si no, senten renou tota la nit.

Creim que seria una millora, que la font no pogués rajar durant la nit, com succeeix amb l'abeurador rodona. ♦

54

Solucions de: Com anam de cultura llucmajorera?
 Respostes al qüestionari 7

- 1: c- 750 anys
- 2: c- de Son Marrano
- 3: b- Cavaller del Sant Sepulcre
- 4: a- Al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC)
- 5: d- La Nueva Vida

Respostes al qüestionari 6 del mes passat

- 1- a: Jaume Mòger (torero) i Sebastià Garau (batle)
- 2- c: La sopegada del gegant
- 3- d: Gòtica
- 4- a: Cap Blanc, cala Pi i s'Estalella
- 5- b: El Col.legi de Sant Miquel i el Col.legi de Sant Bonaventura ♦

Sa Llibreria

Llibres, contes,
 jocs educatius,
 material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Llucmajor)

SYP CONSUM

LA VOSTRA BOTIGA DE CADA DIA

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General (Igualatori)
Pediatria
Cardiologia i Aparell Respiratori
Neurologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)
Psiquiatria
Psicologia
Ginecologia i Obstetrícia
Angiologia i Cirurgia vascular

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9'00 h.
a les 21'00 h.

**IMEQBA
CAN PLANAS**

Clínica Dental
Odontologia
Ortodòncia
Maxilo Facial
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X. Radiologia ...
Ecografies
Otorrinolaringologia
Podologia
Centre Auditiu

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD
MEDIFIATC - GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - D.K.V. PREVIASA - SANTAS - VITALICI
L'ALIANÇA - WINTERTHUR - LA BOREAL - L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA GENERAL DE CATALUNYA
MUTUA D'ACCIDENTS: FIMAC - FREMAP - ASEPEYO - MAZ - MUTUA UNIVERSAL

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426 - C/. Ciutat, 12

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.L.**

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

seatleon

NUEVO
LEON

AUTO - ELECTRIC
Barceló

S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix

Ronda Ponent, 27 - Tel. 66 01 70

EL NOSTRE TALLER LI OFEREIX ELS SERVEIS DE:

- Electrònica de l'automòbil
- Injecció benzina
- Aire condicionat
- Frens i A.B.S.
- Servei Tècnic d'eines elèctriques
- Energia Solar
- Pre-revisions I.T.V.
- Tocògrafs i limitadors de velocitat.